UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

БЕРЕЗНЯ 1971
18
Число № 11
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
MARCH 18, 1971.

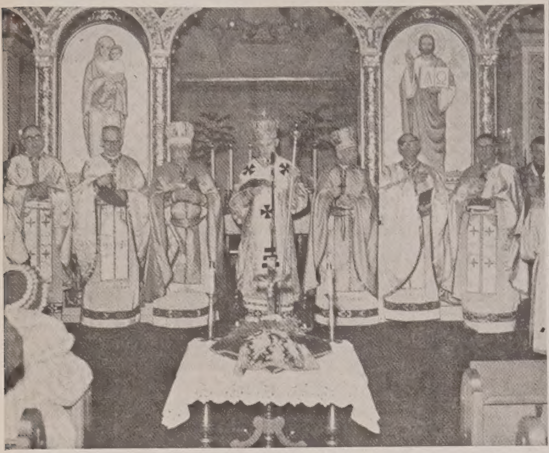

КАНЦЛЕР ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ о. Д-Р М. СОПУЛЯК ОДЕРЖУЄ МИТРУ В КАТЕДРАЛЬНОМУ соборі св. Йосафата. Зліва направо: о. М. Ничка ЧСВВ, о. Ю. Ковальський — катедральний парох, о. митрат М. Сопуляк, Преосвященний Ніл, о. митрат В. Лаба, о. В. Тарнавський, о. Я. Федуник. Звідомлення — на третій сторінці. фотостудія: „Академія"

ТУРЕЦЬКИЙ УРЯД УСТУПАЄ ПІД ТИСКОМ ВІЙСЬКА

Торішній та цей рік позначилися в Туреччині студентськими заворушеннями, що принесли зі собою й жертви в людях, та захопленнями американських вояків турецькими терористами, які по короткому часі звільнили схоплених без викупу.

Турецькі терористи, головно комунізуючі студенти, вчинили кілька нападів на банки та підклали бомби під чужинецькі дипломатичні представництва та промислові й купецькі будинки в столиці Анкарі.

Інфляція зростає і викликає щораз більше невдоволення, серед турецького населення, якого життєвий рівень здебільшого знизький. Студентські розрухи є вислідом застарілної університетської системи, яка тепер не вдоволяє ні студентів, ні професорів.

З тими всіма труднощами не міг собі дати ради теперішній уряд «партії справедливости» з прем'єром Сулейманом Демірелем. Минулого тижня командування турецької армії зажадало від Деміреля, щоб він та його уряд негайно уступили, бо інакше військо візьме всю владу в свої руки. Демірель уступив, і тепер турецький президент шукає іншого кандидата на прем'єра.

Турецьке військове командування заявило, що воно не хоче вводити диктатуру, але не може допускати до хаосу в державі. Безпосередньою причиною домагання турецьких військовиків було захоплення американських вояків, що приміщенні в американських військових базах у Туреччині. Між американською та турецькою армією панують мабуть приязні відносини.

ЗЛАГІДНЮЮТЬ КАРНИЙ ЗАКОН

В Оттаві тепер приготовляють зміну канадського карного закону, який в багатьох випадках буде злагіднений. М.ін. проєктується дозволити канадцям, що мають менші провини, відбувати кару лише в суботи та неділі, а в інші дні працювати. Покараним водіям не можна буде вживати автомобілів для приємности чи приватних поїздок, зате можна буде їздити, якщо це потрібне для їхнього заробітку.

МЕНШИЙ ПОДАТОК

Албертський прем'єр Г. Стром проголосив, що албертські власники домів дістануть цього року на 25.00 знижки на податок від домів. Торік провінція заплатила за кожного власника дому в Алберті 50.00 дол. на податок від дому; цього року кожний домовласник дістане 75.00 дол., а ті домовласники, що дістають пенсію з провінційним додатком, дістануть 150.00 дол.

Ці гроші виплачує провінційний уряд із своїх прибутків за продаж земного газу та нафтової ропи.

ОБНИЖКА ВІДСОТКІВ ЗА ПОЗИЧКИ ТА МОРТГЕДЖІ

Під тиском федерального уряду державний банк Канади обнизив відсотки від позичок, уділюваних чартерованим банкам, які теж обнизили своїм добрим клієнтам до 7%. Моргеджеві відсотки тепер 8¾% чи 9¼%.

ПОЗИЧКИ НА ДОМИ ДЛЯ НЕЗАМОЖНИХ АЛБЕРТЦІВ

Албертський уряд приготовляє закон, який уможливить дістати позичку на дім албертцям, що не можуть одержати моргеджу на хату з центральної мортгеджевої корпорації з уваги на низький заробіток або на околицю в якій живуть.

Центральна мортгеджева корпорації часто не дає позичок для мешканців тих околиць, де нема промислових закладів ні фабрик, де можна б було, певно, заробити гроші. Для тих околиць хоче прийти з допомогою албертський уряд.

БОМБА В АМЕРИКАНСЬКОМУ СЕНАТІ

Невідомі злочинці підклали бомбу в будинку американського сенату. Бомба вибухла й знищила маловживану вбиральню та кімнату стрижія. Порушила теж частинно мури будинку.

Відповідальність за атентат взяла на себе організація, що виступає проти американської участи в війну у В'єтнамі. Зрив бомби мав бути пімстою за зайняття Ляосу. Американський сенат призначив 100,000 дол. нагороди за інформацію, що допомогли би викрити виновника, а поліція загострила контролю відвідувачів будинку сенату.

КІЛЬКІСТЬ ПАЛЕСТИНСЬКИХ ПАРТИЗАНІВ МЕНШАЄ

Ізраїльська розвідка повідомила, що число палестинських партизанів постійно меншає. В порівнянні з минулим роком їхнє число зменшилося на половину. Тепер є бл. 5,000.

Бл. 3,000 партизанів є в Йорданії, де вони мають сутички з йорданською армією, яка їх не допускає до ізраїльських кордонів. 1,000 партизанів є в Сирії, звідки враз із сирійськими терористами чинять напади на Ізраїль. 500 партизанів, яких минулого року вигнали з Йорданії, таборують на сирійсько-ізраїльському кордоні, а 500 живуть у таборах в Ливані.

За інформаціями ізраїльської розвідки, число терористів зменшується, бо їхні провідники не мають чим платити їм. Попередньо партизани дістали платню втроє таку, як діставали йорданські вояки. Тепер банкові конта організації змаліли й платню зменшено, а вслід за тим меншає й число терористів.

Поширена допомога безробітним

Понад 96% працюючих канадців матимуть право на допомогу. Незабаром канадський федеральний парлямент буде розглядати новий проєкт закону про допомогу безробітним. Новий закон, який, буде ухвалений, хоч, може, з деякими змінами, поширює значно круг людей, управнених до одержування допомоги для беробітних. Досі управнених до допомоги безробітним було 5,250,000 осіб, тобто прибл. 80% всіх працюючих канадців. Після схвалення нового закону число управнених до допомоги зросте на 1,160,000 осіб, тобто до 96.3% всіх працюючих канадців.

Дотепер право на допомогу безробітним мали всі канадці, яким платили за працю від години, а з інших ті, що заробляли менше, як 7,800.00 дол. річно. Новий закон виключає від права на допомогу лиш тих, що працюють у самих себе, тобто є власниками підприємства, в якому працюють.

За новим законом допомогою безробітних будуть охоплені 165,000 осіб, що заробляють річно більше, як 7,800.00 дол., а дальше медсестри (нирси), вчителі, полицисти, державні та провінційні урядники та 119,000 вояків канадського летунства.

Досі безробітні діставали допомогу у висоті 43% їхнього заробітку, але не більше, як 53.00 дол. тижнево. На основі нового закону вони будуть діставати бл. дві третини їхнього заробітку, але не більше 100.00 дол. тижнево.

Буде теж змінений ключ оплати за асекурацію. Ті, що заробляють 8,000.00 долярів річно або більше, будуть платити річно 62.00 дол. на забезпечення від безробіття. Хто заробляє менше, буде платити пропорційно менше.

Досі робітник мусів мати відпрацьованих 30 тижнів протягом минулих двох років, щоб міг мати право на допомогу безробітним. Новий закон вимагатиме всього 20 тижнів протягом минулих 52 тижнів, щоб мав право на повну допомогу, а тільки вісім тижнів, щоб мав право на частинну допомогу.

Досі безробітний не мав права на допомогу, якщо причиною його безробіття була хвороба. Новий закон дає право на допомогу безробітним через хворобу та жінкам, що після народження дитини стали безробітними протягом 15 тижнів. Ця додаткова допомога коштуватиме уряд бл. 142 мільйони долярів річно.

Досі на фонд допомоги безробітним складалися оплати працедавців - 40%, працівників — 40% та федерального уряду — 20%. Відтепер оплату будуть платити працедавці та працівники по 50%. Федеральний уряд буде доплачувати лише тоді, коли безробіття охопить більше як 4% всіх працюючих канадців.

У січні ц.р.. безробіття дійшло до 6.2%, тоді федеральний уряд мусів би доплатити річно на фонд безробіття понад 200 мільйонів долярів.

Такі загальні постанови нового закону про безробіття. Докладніші норми будуть випрацьовані після ухвалення закону парляментом. Але проєкт закону буде прийнятий і його постанови, після підвишки пенсій для старших канадців та зменшення віку управнених до пенсій до 65 років життя, будуть черговим кроком у поправі життєвого рібня канадського населення.

СССР заманює Західну Німеччину

Недавно відбулися торговельні переговори між представниками Західної Німеччини і СССР. Совєтська делегація пропонувала німцям постачання уранової руди для промислових цілей, та мідяної руди з копалень Сибіру, одначе німці мусіли б самі подбати про будову споруд та потрібні машини. СССР дав би робітників.

СССР хоче вже збільшити продаж вугілля, цинку та нафтової ропи, які Західна Німеччина вже купує в СССР. Вкінці совєтська делегація пропонувала німцям купно совєтських машин, великих тракторів, суден та літаків. Від німців совєтські представники жадали лише грошей, щоб німці фінансували всі продажі, чи то в формі задатків, інвестицій чи прямо позичок.

СССР пропонував теж німецькій делегації багато предметів щоденного вжитку, які Німеччина могла б продавати в країнах цілого світу. Одначе німецька делегація не зробила ніяких замовлень ні обіцянок, кажучи, що пропозиції треба докладно обміркувати.

Покищо німецька фабрика Маннесманн доставляє до СССР місячно 43,000 тонн сталевих газопроводів.

Совєти інформують ЗДА

Перший раз, мабуть, за існування СССР совєтське радіо подає назви суден, що від'їздять і при'їздять з Північного В'єтнаму. Всі судна перевозять до Південного В'єтнаму невійськові вантажі. Лише одне судно везло туди пальне (гез), що може бути вжите в війні.

Американська розвідка припускає, що СССР числиться з можливістю чергових американських налетів на Північний В'єтнам і тому попереджає ЗДА, щоб їхні літаки не бомбили совєтських суден, бо вони возять до Північного В'єтнаму «мирні» товари.

АМЕРИКАНСЬКІ АСТРОНАВТИ ЗАДОВОЛЕНІ

Американські астронавти, що недавно побували на Місяці, а з ними й керівники міжплянетних польотів, уповні задоволені із польоту судна «Аполло 14». Астронавти не лише привезли прібки різних мінералів з кількох місць Місяця; вони залишили там різні знаряди, вартости 25 мільйонів долярів, які будуть посилати на Землю різні дані, що цікавлять дослідників Місяця.

Керівники космічних польотів сказали, що автомати такі, як совєтський «Луноход», ніколи не зможуть зібрати тих інформацій та виконати тих завдань, що їх виконали астропавти. Аґенція міжплянетних польотів має вислати на Місяць ще три судна протягом цього та 1972 р.

Після закінчення польотів на Місяць, ЗДА випустять в 1973 р. в міжплянетні простори 130,000 фунтову лябораторію, яка буде кружляти на висоті 235 миль. У лябораторії будуть перебувати по 56 днів три групи астронавтів, що будуть робити різні поміри та досліди, як теж вивчати, який вплив на людський організм має довше перебування в міжплянетному просторі. В цілому лябораторія буде кружляти в міжплянетних просторах 8 місяців. Праці над будовою космічної лябораторії йдуть вже повним ходом.

АСТРОНАВТИ А. Ворден, Д. Скотт та Дж. Ірвін, що полетять 26 липня судном "Аполлон-15" на Місяць, з'ясовують 1,000 робітникам осередку міжплянетних польотів завдання їхньої подорожі на Місяць.

Після того ЗДА випустять у міжплянетні простори велитенську, 40,000 кубічних стіп поємности міжплянетну станцію, яка буде кружляти на висоті 200-300 миль, у ній астронавти та різні фахівці зможуть перебувати до 6 місяців, після чого їх змінить інша група.

Міжплянетна станція буде кружляти в міжплянетних просторах протягом 10 років. Праці над будовою станції вже розпочато.

На виправдання великих коштів побудови та висилки коштових суден на Місяць та в міжплянетні простори, керівники міжплянетних польотів кажуть, що вони вповні себе виплатять. Ними буде користуватися в першу чергу американська цивільна та військова розвідка. А за допомогою тих суден та лябораторій можна буде докладніше передбачати нагоду й на довший час наперед, викривати скоріше загрозливі бурі, знаходити різни мінерали глибоко в землі.

Все це коштувало б теж чимало грошей, якщо б робити іншими способами.

Програма міжплянетних польотів та лябораторії станції буде коштувати в цілому 24 мільярди долярів. Вона буде здійснена до 1980 р.

Тепер американська аґенція міжплянетних польотів приготовляє чергову виправу на Місяць, що відбудеться 26 липня, що має бути «найбільши науковим дослідом».

Короткі вістки

• **Власник крамниць Вудварда** та банк Торонто Домініон збудують в центрі Едмонтону п'ятиповерхову крамницю та три 28-поверхові будинки для бюр коштом 50 мільйонів долярів.

• **Федеральний міністер** пошти Жан Коте заявив, що міністерство не має в пляні закривати малі поштові уряди у Канаді, бо вони конечні для вдержування зв'язку між малими оселами й фармами.

• **Залізнича компанія** Сі-Ен-Ар будує за гроші сієнарських пенсіонерів 386 стіп високий будинок (бюра та мешкання) в Калґарі, 1,500 апартментів у різних містах Західної Канади та осередок закупу („шапінґ сентер") в Едмонтоні, що коштуватиме 73 мільони долярів.

• **Кошти лікування** американців перевищають суму 70 мільярдів долярів річно. Пересічний кошт лікування в загальній залі шпиталю дійшов до 144 дол. денно.

вже виготовлено проєкт потужного підводного судна, що вже виготовлено проєкт потужного воєнного судна, що ним можна буде перевозити нафтову ропу з Аляски попід лід до ЗДА.

• **Від 17 листопада 1970 р.** совєтське механічно судно «Луноход» переїхало три й пів милі території Місяця, висилаючи увесь час світлини та інформації. Після вичерпання батерій «Луноход» залишиться на Місяці, сказало совєтське аґенство ТАСС.

• **Американські інженери** роблять досліди з поїздом, що міг би їхати 1,000 миль на годину. Поїзд їхав би спеціяльно збудованим тунелем.

• **Кореспондентам** американських пресових аґенств «Ассошіейтед пресс» і «Юнайтед пресс» в Москві хтось розбив вікна в автомібілях. Припускають, що це відплата за те, що жидівські демонстранти в Ню Йорку розбили вікна в автомобілях совєтських дипломатів.

• **Комуністичний Китай** заповів, що в 1971 р. збільшить військову та економічну допомогу Північному В'єтнамові у зв'язку з посиленими воєнними діями Південного В'єтнаму та ЗДА.

• **В залізночному тунелі** недалеко містечка Заніца, Югославія, запалилася електрична льокомотива, а від неї ваґони з подорожніми. 34 особи згинули, а 60 було важко поранених.

• **Японія задумує** створити окрему аґенцію для збільшення торгівлі з комуністичним Китаєм. Аґенція мала б своє бюро в Пекіні.

• **Марокканський король** Гусейн в квітні ц. р. відвідає ЗДА. Мети цих відвідин не виявлено.

• **Совєтське політичне** бюро комуністичної партії дало дозвіл В. Молотову та А. Мікоянові написати свої політичні спомини.

• **Три замасковані бандити** дісталися до магазинів летунської лінії «Ер Кенада» в Монреалі й забрали готівки та різних паперів загальної вартости пів мільйона долярів. 50 робітників, що працювали в околиці магазинів, зовсім не завважили грабіжників.

• **Фабрики паперу** можуть закласти спеціяльні атомові апарати для знищення прикрого сморoду, що постає при перерібці дерева на паперову масу. Кошт від 900,000 до 1.5 мільйона долярів. У Британській Колюмбії цікавляться тим три фабрики.

• **У Бирлінгтоні, Онт.** водій вонтажних автомобілів утратив працю й діставав допомогу з суспільної опіки 425,00 дол. місячно, бо в родині є 10 дітей. Тепер дістав працю, де заробляє 87.00 дол. на тиждень. Цього йому не вистарчає на вдержання родини. Суспільна опіка погодилася доплачувати йому 77.00 дол.

• **Протягом 62 днів цього** року в Дітройті, ЗДА, 132 особи згинули головно від необережного орудування зброєю приятелями або членами родини. За обчисленнями поліції, в Дітройті населення має поверх пів мільйона рушниць та револьверів, велику більшість без ніякого дозволу.

• **В деяких підбігунових** околицях добре не чути канадських радіопередач. В ті околиці спрямовують свої радіопередачі в англійській мові совєтські радієві станції. Державний секретар Дж. Пелтіє шукає доріг, як тому зарадити.

• **Щороку різні держави** продають нелеґально зброї та військового виряду на суму 5 мільярдів долярів. Китай і СССР продають воєнні матеріяли арабам, а Швайцарія, Швеція, Західна Німеччина, Японія та Бельгія усім, хто купить.

• **Італійська фабрика** автомобілів «Фіят» помагала совєтським будівничим будувати фабрику автомобілів у СССР. Тепер СССР продає в східній Европі автомобілі з тої фабрики нижче ціни «Фіят». Є познаки, що СССР буде продавати ті автомобілі й деінде, навіть у Західній Европі.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

Найбільший склад матеріялів для будови та направи ВОДОТЯГІВ та ОГРІВАННЯ в місті

PLUMBING VILLAGE

DO IT YOURSELF PLUMBING & HEATING CENTRE
8025 - 104 St., EDMONTON, Alta. For Service Ph.: 433-3124

ВИРІВНЯЙТЕ ВАШУ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА "УВІСТІ"
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "УВ" — ТІЛЬКИ $5.00

AUDIOTONE

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.

John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

AARON DENTURE CLINIC

Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Dr. J. D. Tchir
ОПТОМЕТРИСТ

401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856

В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ПОТРІБНО ВАМ ГОТІВКИ?

Принесіть нам ваші квитки для прибуткового податку ("інком текс") — Т-4, а ми зміняємо їх негайно на готівку.

Q & R INCOME TAX Service

10343 - 97 Street
Edmonton, Alberta
Tel.: 423-1534

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic

10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic

Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350

Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ

428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ

520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS

793 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист

522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО

ОКУЛІСТИ

230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS

M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc. J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened, Straighten anything! Our jobs stand up!

You name it, we'll fix it for you, save you big money.

SYMONS METALWORKERS
Rocanville, Saskatchewen
Since 1923

SAVE $$$$

JASPER AUTO PARTS
Edmonton

SAVE UP TO 50%

Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS

PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург

303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.

Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор

3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта

Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро

Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів

Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408

116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)

Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.

215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Мирон Старко

Спеціяліст — оператор носа і залози (glands). від глухоти, недуг горла, диш. Tonsils, adenoids, сайнисис ниці і кормового проводу

225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON

603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

---

* В столиці Венесуелі Каракаці бандити захопили 13 річного сина мільйонера Тавреля й дістали за звільнення хлопчини 900,000 дол. Два дні відтак поліція арештувала 12 осіб, замішаних у захоплення й відібрала заплачені гроші.

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)

Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

ASTRO TRAVEL SERVICE

Широковідоме на Сході Канади туристичне бюро, Т. Волошин відкриває своє

БЮРО ПОДОРОЖЕЙ В ЕДМОНТОНІ

Пам'ятник Богдана Хмельницького в Києві.

Прямі польоти в Київ

Різні ціни: починаючи від
$865 з Едмонтону; $675 з Торонта

ГРУПОВІ ТУРИ ПО РІЗНИХ МАРШРУТАХ,
включаючи слідуючі міста:

Київ – Львів – Тернопіль – Чернівці – Сочі – Одесса

Всі літаки вилітають і прилітають
на міжнародне летовище в Торонто.

1.: ВІДЛІТ 20 травня – 2.: ВІДЛІТ 24 травня
3.: ВІДЛІТ 29 червня – 4.: ВІДЛІТ 11 липня
5.:ВІДЛІТ 18 липня – 6.: ВІДЛІТ 27 липня
7.: ВІДЛІТ 4 серпня

ВАЖЛИВЕ!

Через те, що кількість місць на літаках обмежена, ви повинні подати заяву не пізніше, як 90 днів перед виїздом. Наприклад, якщо ви бажаєте їхати 11-го липня, зголосіться НЕ ПІЗНІШЕ 11-го квітня.

ASTRO Travel Service

Travel Consultant

10019 - 103 AVENUE
CENTENNIAL BUILDING
TEL. 423-2351 EDMONTON, Alberta

- ПОЛАГОДЖУЄМО ВСІ СПРАВИ ЗІ СПРОВАДЖЕННЯМ РІДНІ З УКРАЇНИ Й ІНШИХ КРАЇН СХІДНЬОЇ ЕВРОПИ.
- ПРОДАЄ КВИТКИ НА ВСІ ЛЕТУНСЬКІ, КОРАБЕЛЬНІ Й АВТОБУСОВІ ЛІНІЇ СВІТУ.
- ПОЛАГОДЖУЄ СПРАВИ ВСЯКИХ ПОДОРОЖЕЙ.

Байрон МЕТЕСОН
Іван ДОРОСЕВИЧ

СЛІДКУЙТЕ ЗА ДАЛЬШИМИ НАШИМИ ОГОЛОШЕННЯМИ!

Кого можна спровадити до Канади

ЗГІДНО ІЗ ЗМІНАМИ В КАНАДСЬКОМУ ЕМІГРАЦІЙНОМУ ЗАКОНІ В ЦЬОМУ РОЦІ ПОКРАЩАЛИ МОЖЛИВОСТІ НА СПРОВАДЖЕННЯ ВАШОЇ РІДНІ НА СТАЛЕ ПЕРЕБУВАННЯ ЧИ НА ВІДВІДИНИ З УКРАЇНИ АБО ІНШИХ КРАЇН.

ПІД СУЧАСНУ ПОРУ ВИ МОЖЕТЕ РОБИТИ СТАРАННЯ НА СПРОВАДЖЕННЯ НЕ ТІЛЬКИ БЛИЗЬКОЇ РІДНІ, ЯК БУЛО ДО ЦЬОГО ЧАСУ, ТЕПЕР МОЖНА СПОНЗОРУВАТИ НАЙДАЛЬШИХ ЧЛЕНІВ РОДИНИ, А ТО І ЗНАЙОМИХ, ПІД УМОВОЮ, ЩО ВОНИ ЗМОЖУТЬ ВИКОНАТИ МІНІМАЛЬНІ ВИМОГИ, ЯКІ СТАВИТЬ КАНАДСЬКИЙ УРЯД.

ЗА ДАЛЬШИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:

Astro Travel Service Travel Consultants

ГОСПОДАРСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ В КИТАЇ

(закінчення з 2 стор.)

ються особливою рентабельністю, зате вони звільняють державу від прерізних економічних клопотів, таких типових у комуністичних країнах. Держава може концентрувати свої капіталовклади на озброєння, або на такі вибрані галузі, як біохемія, електроніка чи автоматизація. В 1970 році індустрійна продукитвність Китаю зросла на одну третину проти попереднього року.

У минулому централізований урядовий апарат велетенської країни ще більше, як у інших комуністичних країнах, гальмував модернізацію виробництва. За Лю директори виробництв призначалися більше за їх політичну надійність, ніж за фахову компетенцію. Діяльність цих осіб обмежувалась підозрілістю до пропозицій робітників і техніків. Ці пропозиції лишалися поза увагою — фальшиві авторитети боялися наражати на небезпеку свої незаслужені посади.

Італійський журналіст Серджо Комелло, що об'їхав Китай восени 1970 року, вважає, що цілих 40% росту продуктивности в 1970 році йде на рахунок внутрішньовиробничих пропозицій. Прикладом цього може бути одна експериментальна група техніків і робітників, яка випустила на ринок малостопну сталь, що має кращу температурну сталість та нижчу корозивність. Ця сталь особливо добре надається на будову мостів і кораблів.

Шанхайські робітники колективно виробили автоматичну, електронно керовану, тискову фарбувальну машину для текстильної промисловости, яка скоротила тривалість робочого процесу з 36 годин до 20 хвилин, тобто менше як на одну соту попередньої вертрати.

Такі імпозантні успіхи піднімають самосвідомість індустрійного пролетаріяту. Разом з цим на виробництвах доходить до таких сцен, яких неможливо уявити в інших державах.

ШКОЛИ

Найбільше виробниче захоплення буяє там, де ще недавно бунт був найбільшою чеснотою: в нововідкритих школах і університетах.

«Відтепер школи мусять будувати фабрики, а фабрики — школи. Учителі мусять брати участь у фізичній праці і ворушити не тільки ротом, а й руками» — проголосив Мао ще 1958 року. Після вимушеної чотирирічної перерви, школи знову почали свою роботу. Учителі й учні зобов'язані до тісного зв'язку зі світом праці, щоб усунути культурне ярмо інтелектуальних аристократів.

Технік, що з технічним знанням готується до фахової практики, тепер став освітнім ідеалом політики виховання китайців, а не мислитель, вихований у дусі Лаоце чи Конфуція.

Досвідчені майстри виробництва навчають у школах і університетах, а школярі та студенти експериментують на фабриках. Університет Тсінґуа в Пекіні співпрацює з індустрійними підприємствами, спеціялізованими у виробі точних електронних приладів, компютерів та в розвитку радіотехнології.

Випускники міських середніх шкіл мільйонами висилаються на села на цілий рік, де вони повинні навчитися працювати фізично. Тільки тоді вони можуть продовжувати науку в університетах. Час перебування в університетах скорочено з 5-6 років до трьох, у винятковых випадках до чотирьох.

В університетах скасований поділ на факультети. Немає іспитів — диплом зрілости залежить від «виправдання на практиці».

Чуються також критичні голоси: «Коли якийсь університет починає керувати фабрикою, він нагадує дикого бугая у храмі». В 1970 році студенти, вислані в провінцію Юнан, підняли бунт.

Ще не видно в Китаї сталого моделю шкіл і університетів, проте, здається, що з переходом культурної революції в економічну, більш ділова постава охоплює також шкільництво.

ПОЛІТИКА

З перешими досягненнями економічної революції Китай повернувся назад у лоно світової політики, як торговельний партнер нових вимірів і як модель розвитку для країн Африки та Азії.

Уряд лівої орієнтації острова Цейлону дістав у подарунок від Китаю 5 мільйонів рупій, Пакістан — позику в 200,000 долярів без відсотків. Китай будує на землях московського сателіта Монголії — найважливішого стратегічного плацдарму Москви на китайському кордоні — мости, фабрики, селища, згідно з інформацією югославської новинкарської агенції Тан'юг. В Афганістані Китай фінансує будівельні проєкти на суму в 10 мільйонів фунтів стерлінгів.

Китай збавлює індустрійні держави Заходу своїм надринком. На осінній виставці у Кантоні в 1970 році вперше брали участь 10,000 чужинців.

Ще перед 1965 роком Китай повністю виплатив Совєтському Союзі заборгованість у сумі 1.5 мільярда долярів. Фінансування торговельних трансакцій з Пекіном не становить труднощів чи ризику — Китай, в більшості, платить наперед.

Безприкладна дипломатична офензива Китаю забезпечує йому економічну діяльність у багатьох теренах. Під час культурної революції Пекін відкликав додому 38 амбасадорів, залишивши тільки одного в Каїрі. На початку 1971 року Китай утримував нормальні дипломатичні зв'язки у 54-х країнах світу. Сім дальших країн — Австралія, Бельгія, Люксембург, Австрія, Нова Зеляндія, Болівія та Перу — очікують прийняття їхніх місій у Китаї.

Перші успіхи нової закордонної політики Китаю виразно виявились у листопаді минулого року, коли на загальних зборах ОН, вперше у 25-річній історії цієї організації, більшість голосувала за вступ Китаю в члени ОН (51 — за, 49 — проти, 25 — утримались).

Тільки американський процедуральний трюк перешкодив Китаєві стати новим членом ОН. Азійські знавці Вашінгтону передбачають перемогу Китаю у дві треті голосів наступного року. У державах НАТО уже тепер промаоїстська фракція становить більшість.

Лише Західна Німеччина, молодший партнер Москви у кампанії европейського відпруження, лишилася поза світовою офензивою Китаю. Надавню політично-економічну угоду між Бонном і Москвою Пекін назвав «потворною облудою» і «другим Мюнхеном».

За «Шпіґелем» подав ТГЛ

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave Edmonton, Alberta
Tel - 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Що спричинює те, що СІГРАМ п'ять зірок продається краще, ніж усі інші роди віскі в Канаді?

ВАШ ДОБРИЙ СМАК!

Це легко зрозуміти чому. Прекрасна якість. Приємна на смак, приємна на око, безперечно найкраща якість. До того йде ім'я і якість

Seagram's FIVE STAR ★★★★★ CANADIAN RYE WHISKY

Сіграму. Доказ? Це також легко.

ПРИЄМНА ВІСКІ!

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приграват українські мелодії, а ансамбль українського танцю „СОКІЛ" буде танцювати українські танці.

Очивидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742

10209 - 97 St., Edmonton

ШИРОКЕВІДОМЕ НА СХОДІ КАНАДИ ТУРИСТИЧНЕ БЮРО

ASTRO TRAVEL SERVICE

має свій відділ у Едмонтоні

- ПОЛАГОДЖУЄМО ВСІ СПРАВИ ЗІ СПРОВАДЖЕННЯМ РІДНІ З УКРАЇНИ Й ІНШИХ КРАЇН СХІДНЬОЇ ЕВРОПИ.
- ПРОДАЄМО КВИТКИ НА ВСІ ЛЕТУНСЬКІ, КОРАБЕЛЬНІ Й АВТОБУСОВІ ЛІНІЇ СВІТУ.
- ПОЛАГОДЖУЄМО СПРАВИ ВСЯКИХ ПОДОРОЖЕЙ.
- ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ НА ПРОГУЛЬКИ В УКРАЇНУ ЦЬОГО ЛІТА ОКРЕМИМИ ЧАРТЕРОВАНИМИ ЛІТАКАМИ.

— ПРЯМІ ПОЛЬОТИ З ТОРОНТА ДО КИЄВА. —

Можна взяти зі собою 66 фунтів баґажу.

За ближчими інформаціями звертайтеся до:

ASTRO TRAVEL SERVICE
10019 - 103 AVENUE
CENTENNIAL BUILDING
TEL. 423-2351
EDMONTON, ALBERTA

Байрон МЕТЕСОН
Іван ДОРОСЕВИЧ

Вісті з Едмонтону

Керівник „Українських вістей" одержує митру

«АКСІОС» — МИТРОФОРНОМУ ПРОТОЄРЕЄВІ М. СОПУЛЯКОВІ

«Ударним словом, „аксіос" (гідний) вітаємо о. митрофорного протоєрея, гідного даної йому гідности», сказав о. митрат Василь Лаба, який перестав бути в Едмонтоні єдиним нашим митратом.

Едмонтонська єпархія вже має другого митрата, а митратське торжество Едмонтон бачив уперше.

У катедральному соборі св. Йосафата минулої неділі, 14 березня, Преосвященний Владика Ніл урочисто вручив новісіньку митру канцлерові Едмонтонської єпархії о. д-рові Михайлові Сопулякові, який від 1949 року є керівником видавництва «УВісті». В церкві св. Йосафата, на архиєрейській Літургії було дуже багато людей, теж з інших парафій Едмонтону й околиці.

АКСІОС. Вручення митри відбулося, згідно з нашою церковною традицією, після Малого входу. Відбулося дуже врочисто, зі співом „аксіос".

Грамоту верховного архиєпископа голосно прочитав о. протопресвітер Ярослав Федуник. Її текст такий: «Йосиф Св. Р. Ц. кардинал (Сліпий-Коберницький-Дичковський), Божою милістю і Св. Апостольського престолу благословенням верховний архиєпископ українців, митрополит Галицький і пр., — мир у Господі і благословення:

Всесвітлішому і Високопреподобному о. д-рові Михайлові Сопулякові — в Едмонтоні — Канада.

Доцінюючи Вашу ревність за Божу славу, за добро св. Церкви і за опасіння душ та Ваші прикмети ума і серця, оцією нашою грамотою іменуємо Вас митрофорним протоієреєм з правом уживати митру в часі відправи торжественних Богослужб.

Благаючи в Бога найбагатшого Божого благословення у сповнюванні Ваших священичих і душпастирських завдань, уділюємо Вам на задаток Божої помочі наше архиєрейське благословення».

У проповіді синкел єпархії о. В. Лаба говорив про церковний обряд нагородження митрою, вітаючи новопризначеного митрофорного протоєрея. «У перших віках Христової Церкви, в апостольському віці і віках переслідування християн, Христові апостоли, а по них наслідники апостолів, рукополагали для заснованих ними громад духовників, яких їм поручували вірні громади, як чесних, побожних і розсудливих мужів, що будуть гідні управляти громадою. А коли єпископ рукополагав поручених йому вірними мужів, то вірні віталли своїх майбутніх духовних пастирів словом „аксіос" (гідний)».

«Пам'яткою цієї участи вірних у рукополаганню духовників — сказав о. В. Лаба — залишилися назавжди в Христовій Церкві на рукополаганні духовників слова вірних „аксіос". Нині вірні цими словами вітають також духовника, якого по роках зразкової служби його церковна влада наділила якимсь високим урядом або якоюсь високою гідністю. На нашій нинішній богослужбі ми вітаємо словами «аксіос» одного з наших єпархіяльних духовників, який своєю довгою працею у нашій єпархії заслужив на високе відзначення».

«Уже більше як 20 років о. д-р Михайло Сопуляк живе між нами. В нашій молодій єпархії, що якраз у тих 20-тьох роках розбудовувалася, він мав більшу або меншу участь майже у всіх її дотеперішніх надбаннях. Свою працю він почав, душпастирюючи в парафії Пресвятої Євхаристії, де почав будову церкви, що є тепер однією з найкращих у нашому місті».

Новий митрофорний протоєрей перед Владикою Нілом (фрагмент з Літургії) фото: „Академія"

«Головним і нелегким завданням о. Сопуляка є адміністрація „УВістей". Часопис появляється безперебійно і має добру славу як один з найліпших», сказав о. синкел.

«Інші надбання нашої єпархії, у яких о. д-р М. Сопуляк має свій уділ, то літня оселя над озером Вобман, цвинтар св. Михаїла, Дім українських піонерів. Успіх усьому, за що він береться, запевняють його широкі зв'язки, відвага і дуже бистра орієнтація у кожній справі».

«Всевишній Господь хай держить його на своїй службі ще довгі роки і облегшує всі його труди на Божу славу, на добро нашої Церкви і нашого многострадального народу своїми щедрими ласками».

БЕНКЕТ. Багато гостей було на бенкеті на пошану нового митрата. Промовців теж було немало. Дякуючи всім за вітання, о. д-р М. Сопуляк з вдячністю згадав про батька й матір, які виховували його у вірності своєму народові. «Цим шляхом, сказав він, хочу йти до кінця».

Бенкет відбувся в УНДомі. Було принаймні 350 гостей, теж з-поза Едмонтону. Відзначений священик одержав значну кількість привітів з різних країн.

Преосвященний Ніл, вітаючи свого канцлера з високим відзначенням, сказав, що єпархія, особливо Едмонтон, багато чого завдячують його праці. «Великі речі робляться тоді, коли належно робимо речі малі», пригадав Владика Ніл.

Міністер А. Головач, вітаючи о. митрата М. Сопуляка від імени провінційного уряду, сказав, що відзначений священик поєднує в собі прикмети визначного українського священика і українського громадського діяча. П-і Ірина Павликовська подала цікаві відомості про чималу роботу, яку о. М. Сопуляк виконав у воєнні роки, бувши тоді працівником Українського Центрального Комітету в Кракові. «Ваша суспільна праця є окрасою вашої митри», сказала п-і Павликовська новому митратові.

Привітальне слово сказали теж о. В. Мартиник, д-р Яр. Онуферко, п. Р. Осташевський, д-р М. Снігурович, о. В. Тарнавський, п. Ів. Тимчишин. Вони вказували на визначні прикмети нового митрата як священика, суспільно-громадського діяча і людини. Головував на бенкеті д-р В. Гирак.

Митрофорний протоєрей М. Сопуляк народився 1908 року в селі Ракові близько Долини. Середню школу закінчив у Станиславові (Івано-франківському). Богословські студії почав у Львівській богословській академії, а закінчив в Інсбруцькому університеті в Австрії, де здобув ступінь доктора богословії. Священиком став 1937 року.

Душпастирював у Львівській єпархії, потім у Львові. В час війни був працівником Українського Центрального Комітету в Кракові. Згодом від 1946 року був професором української духовної семінарії в Гіршберґу (Німеччина) і Кюлембурху (Голляндія).

До Едмонтону прибув 1949 року. Преосвященний Ніл призначив його канцлером єпархії та керівником видавництва «УВісті».

У новоствореній едмонтонській парафії Пресвятої Євхаристії о. М. Сопуляк був парохом. Під його проводом почалася будова великої церкви тієї парафії. Ще й тепер, при численних своїх зайняттях, він допомагає у душпастирстві тієї парафії.

Весняний чай парафії Покрови

(ап) Як минулими роками, так і цього року, весняний чай парафії Покрови Пресвятої Богородиці в Едмонтоні-Беверлі був дуже успішний. 7-го березня авдиторія школи ім. св. Миколая була повна — повнісінька.

Між гостями був Преосвященний Владика Ніл і місцеві душпастирі. Імпрезу відділу ЛУКЖ відкрив гарним та змістовим словом провінційний секретар п. Амвросій Головач.

Чай наливали пп.: д-р М. Снігурович, Д. Вір, І. Семко, Б. Орисюк, М. Страшок, А. Тимко, М. Вітрик, В. Дячук, Є. Піяста, Р. Геланд, Є. Кутний, В. Лесик, М. Байковський, І. Шарук, М. Прокоп, Ч. Шевчук і П. Кул.

Гостей вітали парох о. В. Волошин, п-і С. Кутна — голова відділу ЛУКЖ і п-і С. Смук — попередня голова.

Книгу гостей вели пані: М. Курбак і С. Яніцька. Гостями займалися: А. Прокоп та Р. Дайков. Організаторками імпрези були: Ст. Вітрик і А. Стеблик.

Коло столів прислугували членкині ЛУКЖ і дівчата парафії.

Членкиня п-і Воловик подарувала на розгру писанки, що були гарно вложені в рамцях. Виграв їх гість п. В. Лесик.

Продаж білетів розгри вела п-і Р. Пазюк; продаж писанок — п-і Воловик.

Численним гостям складено подяку.

Хор "Дніпро" дає концерт в університеті

(іх) В університетському будинку Студентського об'єднання (Стюдентс Юніон Билдінґ) у неділю, 28 березня, о 2:30 пополудні чоловічий хор Дніпро дає концерт. Програма: «Ґавдеамус» (студентський марш-гимн), 12 хорових творів (релігійних, історичних і побутово-жартівливих) українських композиторів і дві пісні англійською мовою.

Виступить теж група старших танцюристів під керуванням п. М. Куця.

Коли хор «Дніпро» здобув перше місце на музичному фестивалі, організованому клюбом «Ківаніс», голова оціночного жюрі проф. Р. Ітон з Албертського університету, в розмові з диригентом «Дніпра» п. Р. Солтикевичем, висловив бажання, щоб цей хор дав концерт в університеті. Тоді «Дніпро» ще не був готовий до такого виступу. На цю пору хор вже має репертуар, якого б вистачило і на три повні концерти.

В організуванні концерту 28 березня допомагає Українських студентський клюб. Прибуток з концерту призначений на потреби цього клюбу. Організатори концерту запрошують усіх до участи.

Крім концерту, буде теж виставка творів українських визначних композиторів з їхніми портретами.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 21 березня:

від 2:00 до 5:00 попол. в УНДомі, 9620 - 109 авеню: річний весняний чай II відділу ЛУКЖ катедральної парафії (мистецька виставка малярських картин — українських церков Алберти, теж продаж писанок і розгра).

* * *

о 7 веч. в УНДомі: річні загальні збори УНДому.

* * *

П'ятниця, 26 березня:

о 8 год. веч. в УНДомі: висвітлюватимуть прозірки («слайдс») з відвидин кард. Й. Сліпого, українського дня в парку Елк Айленд і фестивалю в Давфині (заходом Літ. мист. клюбу).

Неділя, 28 березня:

від 2:00 до 5:00 попол. в УНДомі, 9620 - 109 авеню: передвеликодній базар стараннням Марійської дружини пань парафії св. Юрія (чайок, продаж писанок, великоднього печива і вишивок).

* * *

від 2 до 5 год. попол. в Центрі ім. св. Василія, 10819 - 71 авеню: чайне прийняття відділу ЛУКЖ (теж показ давних весільних одягів).

* * *

Понеділок, 29 березня:

о год. 7:30 веч. в авдиторії катедральної парафії св. Йосафата: показ великоднього стола, демонстрування великоднього печива, писання писанок заходом обох відділів «Доброї волі».

* * *

Четвер, 1 квітня:

від 9 год. ранку в «Сейфвей», 107А - 97 вул.: продаж писанок і великодного печива заходом I відділу «Доброї волі» катедральної парафії св. Йосафата.

* * *

Неділя, 4 квітня:

від 2 до 5 год. попол. в УНДомі, 9620 - 109 авеню: чайне прийняття ЛУКЖ в честь Преосвященного Ніла.

БЕНКЕТ КУК

Прем'єр Алберти Г. Стром прийняв запрошення бути промовцем на бенкеті для відзначення 80-річчя українського поселення. Бенкет, організований відділом КУК, відбудеться в Едмонтоні 24 квітня.

ГОСПОДАРСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ В КИТАЇ В ОЧАХ ЗАХІДНОНІМЕЦЬКОГО ЖУРНАЛУ

ШЛЯХ МАО

Третя, кінцева стаття

В огляді китайських подій, як їх подає західнонімецький журнал «Шпігель», на мою думку, особливо критично, треба поставитись до тези, нібито чотирирічна культурна революція в Китаї створила нову людину: безкористовну, спонтанну, готову ставити добро інших вище свого власного. Це, мабуть, найслабіша ланка у всій аналізі «Шпігеля», бо вона заперечує, здається, вроджений гін людини до влади над іншими людьми.

Цей гін до панування над іншими виявляється у різних формах. Дві з них, типові для сьогоднішніх суспільств: гін до багатства — леґальними або нелеґальними засобами, але завжди коштом інших — типовий для капіталістичних країн; гін до політичної влади — типовий для диктаторських, навіть терористичних систем комуністичного моделю, особливо московського. Обидва види ведуть до повного панування меншости над більшістю, бо й економічний і політичний шляхи створюють монопольну — пряму або посередню — контролю над господарством, комунікацією, освітою, судівництвом, поліцією (явною і таємною), армією, та рештою суспільних установ.

Людське суспільство завжди мало ієрархічну будову, хоч і під різними назвами, ярликами та санкціями. Кожна соціяльна революція переростає у контрреволюцію, яка деякий час все ще, для людського ока, діє під революційними гаслами.

В історії України яскравим прикладом такого виродження революції у контрреволюцію, згубні наслідки якого тривають і нині, є велика козацько-селянська революція під проводом Богдана Хмельницького.

Її вістря було спрямоване проти польсько-шляхетського свавілля. Захопивши владу, козацька старшина завела український нарід у ще більшу неволю дикого московського самодержавства, у якому вона шукала і знайшла надійного спільника в обороні своїх клясових, антинародних аспірацій. Треба було аж кріпацького сина Тараса Шевченка, щоб покликати приспану, стерту з мапи світу, морально і духово сплюндровану Україну на бій за гідне місце під сонцем.

Теперішні шелести, шамони, скаби та білодіди є лише ганебними спадкоємцями та продовжувачами цієї давньої політики української правлячої кліки.

З іншого боку, китайська революція під проводом Мао (щонайменше у теперішній, видимій фазі) пробує творити нову антитезу до морально й ідеологічно збанкрутованих клясових суспільств приватно-капіталістичного Заходу та державно-капіталістичного Сходу. Очевидно, ще рано робити якісь висновки. Поживемо — побачимо.

Після цього вступу, даймо далі слово «Шпігелеві».

«ТРИЄДИНІ» ЗВ'ЯЗКИ

Шлях індустріялізації Китаю, на думку Мао, лежить через технізоване рільництво. «Більшість населення Китаю — селяни. Революція перемогла завдяки участи в ній селян. Щоб успішно індустріялізувати країну, треба знову покластися на їхню допомогу».

Але попереджений невдачею «великого стрибка вперед», Мао хоче тепер «іти обома ногами». Згідно з цим: «рільництво — основа, а промисловість — ведучий фактор».

Члени аграрних комун і вояки відкривають малі фабрики й майстерні в найдальших від центру провінціях. Учителі й артисти копають вугілля. Домашні господині і пенсіонери засновують фабричні гуртки.

Відповідальність, а також фінансовий ризик за цей штурм на машини, несуть революційні комітети провінцій, районів та міст. Місто визначає ще тільки розмір плянів (мабуть, для різних ділянок у будівництві та продуктивності — ТГЛ). Гроші й кредити видаються лише у виняткових випадках.

Революційні комітети складаються з вояків армії; партійних функкціонерів очищеної партії; членів революційних масових організацій — червоногвардійців.

Ці «триєдині зв'язки» перебрали, фактично, розбиту культурною революцією адміністрацію і стали місцевою державною владою.

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ

Економічні установи ступнево децентралізуються, що становить найважливішу частину нової китайської внутрішньої політики з часів культурної революції. Ця нова внутрішня політика звільнила Китай від велетенської, нерухливої бюрократії. Вона дала змогу розгортанню ініціятиви провінцій та створила передумови для раціональної економічної діяльности, достосованої до місцевих потреб і спроможностей.

Кінцева мета реґіональних програм розвитку — створення максимальної економічної незалежности, автархії. Кожна з 26 провінцій Китаю, відділені одна від одної величезними просторами, повинні у майбутньому харчуватися без допомоги інших провінцій, а також задовольняти всі місцеві потреби на сирівці та людське споживання провінційними засобами.

Внутрішньо-провінційне постачання не перевантажує транспорту. Крім того, господарсько незалежні провінції збільшують змогу вижити, каже Мао, «на випадок війни чи природної катастрофи» більшости китайців. Також школи, університети фабрики та житлові будинки управлятимуться робітниками, салдатами та революціонерами.

«Шпігель» подає конкретні приклади становлення такої економічної незалежности. Будуються малі водосилові електрівні; зосереджуються місцеві засоби транспортації; будуються електромотори різних моделів у серійному виробництві; розбудовуються мережі малих фабрик легкої промисловости — 3,000 в одній тільки Манджурії, які постачають місцевий ринок велосипедами, жарівками, милом, бавовняними і в'язаними виробами.

Ці й подібні підприємства, признається «Шпігель», роблять на відвідувача зі Заходу часто смішне враження, але більше чверті усіх промислових виробів Китаю походить саме з таких підприємств. Їх клієнтура — сільське населення, якому довго відмовляли задоволення багатьох потреб. Тепер багато з цих потреб покриваються скромною продукцією задньодвірних фабрик.

Помітно покращало постачання китайського населення харчовими продуктами. Вживання комбайнів та моторизованих насаджувачів рижу ще не набрало масових розмірів, але сапа і плуг, запряжений волами, перестають бути символами китайського рільництва.

Сільські крамниці, упосліджені до цього часу, наповнились великим вибором текстильних виробів, взуття, домашнього приладдя, швацьких машин, велосипедів, радіоприймачів та інших товарів. Міста теж достатньо забезпечені харчами: овочами, городиною, м'ясом, яйцями, рибою. Разом з цим у містах, навіть великих, зовсім немає люксусових крамниць чи ресторанів. Є один люксусовий ресторан для чужинців у Пекіні, з завішеними вікнами.

У таких великих містах, як Кантон, риж, м'ясо, риба та інші споживчі вироби розподіляються на картки. Проте риж, що є основною харчування китайців, приділяється в достатній кількості — 15 кг на особу (33 фунти) на місяць, стільки ж, як і в Пакістані.

Ціни на харчові продукти лишилися стабільними. Це підтверджують недавні відвідувачі Китаю. Одночасно різко зменшені ціни на окремі вироби легкої промисловости. Серед них — вироби з пластики, бавовни, запасні частини, прості металеві прилади. Це робиться для заохочування малих фабрик.

Повне лікарське забезпечення, також перебування у шпиталях — безкоштовне. Вхід у кіно чи театр — вільний. Відвідини перукарень та робоча одежа теж безкоштовні. Комірне у містах виносить 1 - 2% місячної платні. Члени рільничих комун за помешкання не платять.

ЗАРОБІТНА ПЛАТА

З часів культурної революції зникли „рівніші між рівними". Скасовані великі різниці у зарплаті, що існували за Лю: 40 - 350 юанів, які ще збільшувались преміями. Тепер середня зарплата для всіх: 80 - 100 юанів місячно (200-250 німецьких марок).

Ніхто в Китаї не платить прибуткових податків. Державні витрати покриваються з податків виробництв.

Армія автономна. Вояки працюють у державних маєтках для постачання армії харчами, а в промислових корпусах виробляють зброю.

Селяни можуть продавати 7% врожаю на ринках, а прибутки вливаються у комунальну скарбницю і потім діляться між усіма членами рільничих комун.

Після витрат на прожиток середній китайській родині з двома працюючими лишається 100 юанів на більші закупки, такі, як годинники, велосипеди, приймачі, меблі, які лише тепер стали в полі засягу масового споживача. Велосипед, залежно від якости, коштує 135-150 юанів, радіоприймач — 120, шкіряні черевики 18-25, електрична плита — 12. 75 кг рижу (165 фунтів) можна купити за 120 юанів.

Для працюючих у нічних змінах харчівні й малі крамниці відкриті цілу добу.

Неможливо у цифрах подати справжню народно-господарську вартість наслідків масової технічної революції Китаю: з 1956 року Пекін не публікує ніякої статистики про державний прибуток, кількість продукції, плати та ціни.

РІЗНІ ОЦІНКИ

Переможні звіти з часів «великого стрибка вперед» виявились «підстриженими». Жертвами голоду 1958 року стали сотні тисяч людей, а три з 10 мільйонів тонн безвартісного заліза, витопленого у саморобних домках, довелося перетопити. З того часу Пекін не подає докладних звітів про стан господарства країни. Сумнівно також, чи численні спонтанні дії в районах і провінціях взагалі охоплені державним обліком.

З другого боку, відомо, що цифри стану господарства Китаю вираховані на Заході швидше занизькі, ніж зависокі. Ще неґативніше випадає аналіза московського секретаріяту Ради взаємної допомоги. Її річний звіт за 1969 рік подає: «Індустрійна продуктивність Китаю впала на 15-20% супроти 1966 року. Вона трохи піднялася в 1968 році, але все ще лишилась нижчою, ніж у 1965 і 1966 роках».

Газета «Файненшел Таймс» визначила приріст річної продукції Китаю в 1970 році у межах 7-10% (більше ніж приріст у країнах Заходу).

Запаморочені вірою в тяжку промисловість, московські плянувальники не в стані уявити, що між виставленими на Кантонській індустрійній виставці паротурбогенераторами на 125,000 кіловат потужности та тракторами, зробленими у сільських кузнях, може існувати якась взаємозалежність.

Хоч виросли тепер до мільйонного числа малі та середні виробництва не відзнача-

(закінчення на 3 стор.)

АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД ВИДАВ ТЕПЕР БРОШУРУ: "Як поводитися під час землетрусу?" Основою для неї послужив недавній землетрус у Каліфорнії та землетрус в Алясці в 1967 р. На світлині: вулиця в Анкоредж, Аляска, після землетрусу.

Що таке "Божий народ"?

(УПБ, Рим) — У нашій світській і церковній пресі, у проповідях та в посланнях, в доповідях і розмовах на церковні теми все більше засвоюється поняття «Божий народ». Однак часто цього поняття вживають у неточному або бодай у неповному його змісті, а саме для окреслення одної частини Христової Церкви, яку в ієрархічній побудові Церкви творять миряни. У висліді такого користування цим поняттям створюється враження, нібито «ті з вірних, які відзначені священним рукоположенням» (Догматична конституція «Світло народів» 2,11), отже, священики та єпископи стоять поза чи понад Божим народом.

Точне окреслення, що таке «Божий народ», дав останній Ватиканський II Собор у догматичній конституції «Світло народів», 2,9-17, з якої наглядно виходить, що «Божий народ» — це в Новому завіті не що інше, як Христова Церква, в якій Святий Дух «освячує і веде Божий народ Тайнами й служіннями та прикрашує його чеснотами, але й роздаючи кожному по своєму уподобанню (І Кор. 12,11) свої дари, розділює між усіма станами вірних теж і особливі ласки, якими пристосовлює їх і готовить їх до того, щоб вони взяли на себе різні труди й завдання, корисні для віднови й ширшої розбудови Церкви».

В тій же догматичній конституції (2,11) точніше говориться про те, як народжується Божий народ — Церква. Народжується він через Святі Тайни, якими визначаються окремі служіння різних частин Божого народу, як священицької спільноти. І щойно в дальших розділах конституції «Світло народів» Отці Собору виклали вчення про ці окремі частини, які, однак, тісно й внутрішньо в один організм з собою пов'язані. В цих розділах говориться про ієрархічний устрій Церкви або про т.зв. служительне (ієрархічне) священство, тобто про єпископів, священиків і дияконів, дальше про мирян і, вкінці, про ченців.

Всі члени Христового таїнственного тіла — Церкви, які творять частини таїнственної органічної спільноти і служать цій спільноті служінням, що випливає з св. Тайни рукоположення, чи служінням, яке випливає з Тайни хрещення для загалу мирян, чи служінням, що випливає з життя згідно з євангельськими радами, є Божим народом.

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

З едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А щопонеділка і щовівтірка пересилаються півгодинні українські релігійні програми:

22 березня: «Піст» (о. протопресвітер Я. Федуник);

29 березня: розмова з членами Шкільної Ради;

5 квітня: духовна наука (о. М. Ничка);

12 квітня: великодня програма парафії св. Йосафата;

19 квітня: великодня програма парафії св. Юрія.

У Великому пості щовівтірка о. В. Ваврик ЧСВВ, визначний знавець Св. Письма, матиме слово про Христові страсті.

Понеділкові радіопрограми о 9-ій годині вечора веде Централя українців-католиків в Едмонтонській єпархії; вівтіркові програми о 8:30 вечора — оо. василіяни.

ПРОФ. ОМЕЛЯН ПРІЦАК, ГІСТЬ В ЕДМОНТОНІ, ІНФОРМУЄ ПРО

Центр українознавства в університеті ім. Гарварда

Щоб зберегти українську ідентичність, нам конче треба плекати й розвивати українознавчу науку, і то науку в точному розумінні слова; саме для цього засновано Центр українознавчих студій в університеті ім. Гарварда, сказав керівник того Центру проф. Омелян Пріцак.

Гість із ЗДА цими днями був в Едмонтоні. Він дав тут дві доповіді. Виступав теж у радіопрограмі Централі українців-католиків, подаючи інформацію про Центр українознавства в передовому американському університеті.

«Це справа великої ваги не тільки для нас, українців ЗДА, а й для всіх українців», сказав він.

Українознавча наука на належному рівні є доконечною нашою потребою. Потреба ця тим більша, що в Україні становище погане. «Навіть Академія наук УРСР є насправді тільки філіялом всесоюзної Академії», сказав проф. Пріцак.

Найкраще б українській еміґрації мати свій повний університет. Це, на думку Пріцака, неможливе. Навчальна й науково-дослідна установа, яка б не тільки звалася, а й справді була новітнім університетом, коштує пересічно 100-200 мільйонів долярів річно.

Група українських студентів у ЗДА висунула пропозицію створити катедру українознавства в університеті ім. Гарварда і почала збирати гроші.

На одну катедру в тому університеті треба 600,000 долярів. Дотепер зібрано 900,000.

Ми, сказав проф. Пріцак, бажаємо мати три катедри: української мови, української літератури й української історії. До того, потрібна добра бібліотека та Дослідний інститут. Все це коштуватиме чотири мільйони з половиною. «Покищо ми „купили" півтори катедри», сказав проф. Пріцак. Він з надією дивиться в майбутнє.

Катедри українознавства в університеті ім. Гарварда ще не працюють зовсім нормально; проте виклади вже відбуваються (два курси мови, курс історії); видаються нові праці і перевидаються давні, тепер уже недоступні та знищені цінні публікації; підготовляються до наукової праці молоді доктори різних українознавчих дисциплін.

Цього року маємо 12 студентів; на другий рік матимемо ще трьох, сказав проф. Пріцак.

Найближчим часом з друку вийде монографія проф. Пріцака «Походження Руси», а трохи згодом — книжка про «Слово про Ігорів похід».

В університеті ім. Гарварда д-р Пріцак є звичайним („повним") професором тюркських мов. «Я, — сказав він, — 30 років вивчав історію й мови евразійського степу; тепер вертаюся до давньої історії України і сподіваюся дати щось нове».

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (41)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Авжеж, що не в наших. Волі Божої нікому не минути. Робимо, що можемо, совість наша спокійна. А тепер скажи мені, де гадаєш сю ніч ночувати? Я казав би, оставатись у таборі. Кендзеровський відпровадить тебе до Орлика. Це зараз недалеко від мене. Добре?»

«Як ваша милість прикажуть».

Гетьман добув зі скрині одяг, шаблю і шапку. Тринітар перебрався.

«І спереду і ззаду, хоч куди козак», — жартував Мазепа, повертаючи ним вправо і вліво. «Й рідна мати тебе не пізнала б, такий молодець».

— — — — — — — —

В таборі трубили на сон. Пустіли майдани і мовкли вулиці. Над табором зоряна ніч розпинала свій великий намет. За табором, якраз проти головних воріт на задуманім виднокрузі викочувався місяць, великий і червоний... «На розлив крови», казали вартові.

Надійшов Кендзеровський. Гетьман велів йому провести гостя до мешкання генерального писаря.

Гетьман вийшов перед своє шатро. Здалеку дивився на табор, на курені й намети, на вози і коні, що вкрили собою широкі поля, аж геть під виднокруг.

Хто і пощо стягнув тих людей з цілої України, відірвав від землі і від родини, від звичайного життя? І що станеться з ними за місяць, за два? Чи багато лишиться в живих, а ті, що згинуть, чи гадають про те тепер, в ту зоряну ніч, що так і тягне тебе в рідне село, у вишневий садок?

На чий зазов прийшли ті люди сюди, на гетьманський, чи царський? Свідомість їх пригнала, чи послух і мус, гроза царської кари?

Гетьман дивився на зорі, ніби відповідь у них читав. І вони розсіяні по небі, як у безладдю, а на ділі в карності і в порядку. І вони кружляють там, а тут люди, скрізь мус. Позбутися страху, визволитися з примусу сліпого і прийти свою власну дорогу, слухаючи розуму й совісти своєї — це найбільше завдання людини...

Гетьман глянув на місяць... Який же він червоний! Грізний!

Вернув у шатро і засів до своєї роботи.

Писав поза північ.

* * *

Десь далеко в хуторах і селах співали другі півні, коли нараз почувся тривожний крик. Гетьман підійшов до віконця. Вартові стояли на своїх місцях, але по вулицях бігли люди, одинцем і гуртами. Лускали чоботи, дзвеніли шаблі, лунали незрозумілі крики, зливаючися в один тривожний гул. Гармаші підбігли до гармат, лаштували їх.

«Без мого окремого приказу ані одного стрілу!» крикнув до них гетьман. «Під карою смерти, зрозуміли?!»

До гетьманського шатра біг ґенеральний писар. Побачивши гетьмана, спинився. «Прохаю милість вашу в шатро, — в потайник», — додав ледви чутно.

«Що такого?»

«Бунт».

«Де?»

«В прилуцькому полку почався. Скрізь по таборі піде».

«Де обозний?»

«Обозний сотні на вдар готовить».

«На вдар?»

«Що ви це? На вдар?

«Щоб придавити бунт».

Битву робите в таборі? Подуріли!»

Сердюцькі відділи відступали зі своїх куренів і окружали майдан, на котрім стояло гетьманське шатро. Тихо, скоро, справно. Ніби живий мур виростав кругом гетьманської домівки.

Направо від головних воріт клекотіло. Гадав би хто, ловінь прориває греблю і грозить потопою табору. Вже й стріли почали лунати, а по них пронизливий крик.

Ломиковський відмежовував певними й вірними сотнями прилуцький полк від решти табору.

На кордон напирали; він хитався, то подавався взад, то випинався вперед.

Козаки з других полків, що забарилися були в Прилучан, хотіли вертати до своїх, їх не пускали, гадали, що бунтарі, приходило до рукопашного бою... Крик, шум, рев...

З бічної вулиці біг Апостол. «Ваша милосте», — говорив задиханий, — «не експонуйте себе! Благаємо вас, Іване Степановичу, ідіть в шатро! Табор нездисциплінований, люди непевні, товпа». Брав гетьмана попід руки.

«Лиши! Не піду! Чого хочуть»

«Всіляко кажуть. Хтось вість пустив, що гетьман військо покинув, — утік».

«Коня!»

«Милосте ваша, стійте!»

«Коня мені в цю мить!»

Привели три.

— — — — — — — —

Червоний місяць зайшов, небо хмарилося, в таборі робилося темно.

«Посвітити мені!»

З шатра винесли кілька смолоскипів, запалили, підняли вгору.

Гетьман скочив на коня, праворуч Апостол, ліворуч Орлик.

«Перша сердюцька сотня зі мною!» — подав приказ.

Гаркнули бубни, залунав тупіт чобіт, білий гетьманський кінь гордовито ступав.

Смолоскипи, як огненні бунчуки маяли над головою.

Спинилися біля кордону, який насилу вдержував Ломиковський.

«Нас зрадили!»

«Нас продали!»

«Москалям на знущання!»

«Віроломники, торговці! — Де гетьман? Пускайте нас до гетьмана!»

«Я тут! — озвався нараз гетьман, висуваючи свого білого коня вперед.

«Милосте ваша, не експонуйте себе!» — благав його Апостол.

Орлик вхопив гетьманового коня за уздечку.

«Пусти! Зі смолоскипами тут! Світіть, хай бачать темняки, невірні Фоми, — хай бачать, — бентежники, що я ще не втік, ані не заков'яз зі страху перед ними. Доторкайтеся мене, впевніться, що це Іван Степанович, не кукла, котрою обдурюють вас. Чого ж ви стоїте, крикуни, бешкетники, ревуни безсоромні? Чого дивитеся на мене? Горлайте, ревіть, покажіть, які хоробрі!»

Передні мовчали. В задніх рядах озивалися ще несміливі погрози, як по бурі громи.

«Гарчиш, як з-поза плота собака! Виходи наперед, хай побачу тебе, бо певно ще у бою не бачив. У власному таборі воювати хочеш, — лицарю безіменний, виходи!»

«Гетьман, гетьман!» — загомоніло кругом.

Товпа хвилювала. Ставали навшпиньки, щоб глянути в гетьманське обличчя.

«Він...»

«Іван Степановвич».

«Не втік».

«Не передав нас москалям».

«Хай живе гетьман Іван Степанович!»

«Хай живе!»

Перша сотня прибічного сердюцького полку вдарила в бубни. Гетьман скинув шапку з голови.

«Козаки! Бешкетів у таборі не стерплю. Не рейментую над язикатими бабами, а козаків проваджу по волю і по славу. Кому захочеться ребелій, кого сполошиш бабською сплетнею, як віхою нев'їздженого коня, — хай іде з табору, геть, до повних мисок, на теплі запічки, до спідниць. Мені трусів не треба, мені треба козаків таких, як були за Остряниці, за Наливайка, Дорошенка, таких, як ті, котрими я рейментував досі. Гетьманське слово даю, що нікому за це волос з голови не спаде, може йти, але зараз, у цю мить, поки я тут.

ЧЕТВЕРТА НЕД. ПОСТУ
28 березня

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 314

Брати, Бог, давши обітницю Авраамові, тому що не мав нікого вищого, котрим міг би поклястися, поклявся самим собою, кажучи: справді, я щедро поблагословлю тебе і дуже помножу твоє потомство.

І так виждавши терпеливо, одержав обітницю.

Бо люди, клянуться вищим від себе, і кінцем усякої їх суперечки для ствердження є клятва. Для того Бог, хотячи наслідкам и обітниці показати нагляднiше незмінність своєї ради, додав клятву, щоб ми в двох незмінних річах, в котрих неможливо, щоб Бог обманював, мали найсильнішу потіху, ми, що прибігли приняти предложену надію, котру маємо наче якір для душі, безпечний і кріпкий, що входить аж у нутро за завісу, куди ввійшов як предтеча за нас Ісус, ставши первосвящеником навіки, за чином Мелхиседека.

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА: зач. 40

У той час один чоловік прийшов до Ісуса і, кланяючись йому, сказав:

„Учителю, я привів до Тебе мого сина, що має німого духа: і де схопить, рве його, і піниться він, скрегоче зубами і ціпеніє. Я говорив Твоїм учням, щоб прогнали його — та не змогли".

Він же, відповідаючи, каже йому: „О, роде невірний, поки буду я з вами? Поки терпітиму вас? Приведіть його до мене".

І привели його до нього. А як тільки побачив його, зараз дух затряс ним і він, повалившись на землю і качаючись, запінився.

І спитав батька його: „Від якого часу це йому сталося?" Той сказав: „Змалку. І часто кидало його в огонь і воду, щоб його погубити. Та якщо можеш, поможи нам, змилосердившись над нами".

Ісус же каже йому: „Коли можеш вірувати, то тому, хто вірує, все можливе". І зараз закричавши батько дитини, сказав крізь сльози: „Вірую, Господи, поможи моєму невірству!"

Побачивши ж Ісус, що збігається народ, погрозив духові нечистому, кажучи йому: „Духу німий і глухий, я тобі наказаю: вийди з нього і більше не входь у нього". І закричав і вельми потряс його та й вийшов; і став неначе мертвий, так що багато хто казали, що він умер. Ісус же взявши його за руки, підняв його і він устав.

І як входив у дім, то учні його питали на самоті: „Чому ми не змогли вигнати його?" І сказав їм: „Цей рід нічим не можна вигнати, як тільки молитвою і постом".

І вийшовши звідтіля, переходили через Галилею, і він не хотів, щоб хто знав. Навчав бо своїх учнів і казав їм: „Син чоловічий виданий буде в руки людям, і уб'ють його, і, вбитий, по трьох днях воскресне".

МОЛІМСЯ, БІЛЬШЕ МОЛІМСЯ

о. Микола ДЯДЬО

«Просіть, і дасться вам; шукайте, і знайдете; стукайте, і відчинять вам. Кожний бо, хто просить, одержує; хто шукає, знаходить; хто стукає, тому відчиняють» (Мат. 7,7-8).

Дякуємо Тобі, наш Спасителю, Ісусе Христе, за ці слова, повні потіхи, довір'я, надії й радости. Ми в таких великих потребах, а ці слова додають нам надії, що наші потреби будуть заспокоєні, що наші прохання будуть вислухані.

БІЛЬШ МОЛІМСЯ. Не говоримо про наші особисті, родинні чи навіть парафіяльні потреби, яких без молитви годі розв'язати. Це наші приватні справи, і немає потреби виходити з ними перед громаду читачів.

Говоримо про загальні справи; церковні чи народні; бо в нас так є від віків, що Церква і нарід так тісно зв'язані, що коли одне терпить, терпить і друге, коли одно процвітає і тішиться, то процвітає і тішиться друге.

Недавно ми пропонували, заохочували і просили включитися всім у молитовну «кампанію» за завершення структури нашої Української Католицької Церкви патріярхатом. Не закликали ми до творення окремої церковної організації, що за ціль мала б саме цю справу; ми закликали і ще кличемо до молитви за цю справу, бо знаємо, що «ревна молитва праведника має велику силу» (Яків 5,16).

Хоч наше життя виснажливе, а темпо життя шалене, все таки, а може, саме тому, ми повинні кожного дня знайти час (15 хвилин?) на молитву.

Пам'ятаймо, що молитва то не лише те, що ми говоримо Богові, а також (і то передовсім) те, що Господь говорить до нас. Молитися — то не лише подавати Богові наші справи, наші потреби, клопоти, змагання, а також слухати, що Господь хоче нам сказати. Дуже часто ми наговоримо багато, і Бог слухає, але тоді, коли Він нам хоче щось сказати, ми вже лишаємо молитву і йдемо до інших занять. Тому і говорім, і слухаймо.

БОЖИЙ СЛУГА. Сьогодні хочу подати загалові українців-католиків ще одну загальну справу, про яку ми всі, що любимо молитися, повинні, між іншим, пам'ятати це: прослава Божого слуги Андрія.

Ми маємо наших «амбасадорів» — святих у Бога. Та в нинішній час треба нам мати їх більше і найновіших, щоб і перед світом показати, що наша Церква, а в ній і нарід, є вірними Христовому слову аж до границь святости. Ми маємо королеву Ольгу, св. Володимира Великого, мучеників Бориса і Гліба, св. Антонія і Теодосія, св. Євфросину, св. Иосафата і, певно, тисячі інших, що їх Господь уже прославив, а за кращих політичних і матеріяльних умов нашого народу і св. Церква формально визнала б їх гідними (святими) заступатися за наш нарід і нашу Церкву перед Богом.

Крім великого числа духовних і світських людей (передусім найновіших мучеників під московсько-большевицьким ярмом), що нині, певно, у святості заступаються перед Богом за нашу Церкву й нарід, маємо одного, якого хочемо, щоб св. Церква вже тепер поставила на церковні престоли у світі. Тим одним і великим є Божий слуга митрополит Андрій.

Він умер 1944 року. З того часу вже минуло 26 років. Це не довгий час у порівнянні з історією Христової Церкви; але це досить довгий час для нас, ще живих, щоб поставити собі питання: що ми зробили дотепер і що робимо для приспішення прослави Божого слуги Андрія?

Вже ми, дякувати Богові, дещо зробили. Дещо помогли нам чужинці, дещо зробили ми самі. Тепер, коли Блаженнішому Иосифові фактично належить влада в нашій Церкві, тепер, коли, між іншими правами верховного архиєпископа, є теж право вести передканоніззаційні розсліду вання, а за тим і далі вести справу, ми, священики й вірні Української Католицької Церкви, а також українці інших віровизнань, повинні публічно піддержати нашого первоієрарха і зайнятися серйозніше справою Божого слуги Андрія.

ВОРОЖІ ЗАТІЇ. Головним противником української патріярхії є москаль. Той самий москаль лютував раніш, що не міг знищити мощів св. Иосафата. Він тепер розкопує могили і розкидає кості мучеників за Христа в Україні. Він також пробує не допустити до прослави Божого слуги Андрія.

Це не перебільшення. Адже ніхто в світі не плює на Божого слугу Андрія. Робить це тільки москаль та його наймити. І хоч Божий слуга Андрій вже небіжчик, москаль його боїться, виписує проти нього всякі неймовірні брехні, щоб його оплюгавити. Та одне безбожний, брехливий москаль забуває: Божі дороги не такі, як дороги людські. Перед Богом ніяка людська злоба і ненависть не встоїться.

Треба нам робити всі можливі людські заходи, щоб приспішити прославу Божого слуги Андрія. Але понад усе треба нам молитися і часто, і багато за Божу поміч. За це повинні молитися всі.

Адже прослава святих Божих угодників є на те, щоб прославився Господь «у святих Своїх» і щоб прибитий горем, голодом, переслідуваннями, москалізацією нарід підніс угору очі, повні поту, сльоз і крови, і пізнав, що Господь Бог є з ним! Тому, брати і сестри, молімся і не переставаймо.

НАШІ СВЯТІ. При нагоді запрошення до молитов за прославу Божого слуги Андрія і за патріярхат, я рад би майбутньому зібранню наших Преосвящених Владик під головством верховного архиєпископа Блаженнішого Иосифа подати пропозицію, щоб вони зобов'язали всіх українців-католиків у світі врочисто святкувати свята наших українських святих. Чому лише БУК має святкувати свято св. Володимира Великого, а ЛУКЖ — свято св. Ольги?

У молитвослові є згадки про святих Бориса і Гліба, св. Антонія і Теодосія. Але хто це знає? Хіба священик, що проказує Часослов.

Українцям часом здається, що в нас немає святих, бо вони про них не знають і про них ніколи не чують.

Правда, тепер у нас куди менше свят, у які ми зобов'язані бути в церкві. Але і в неділю можна сказати людям про їхнього рідного святого. В наші дні Західна Церква дає нагоду різним народам величніше шанувати пам'ять їхніх національних святих і дозволяє (не усуває!) менше ваги присвячувати іншонаціональним святим. Чи не час, коли ми можемо нині самі собою управляти, щоб і ми з цього скористали і в нашім народі прославили Бога «у Святих його» з українського роду?

Нам треба приготовити їхні життєписи, уложити богослужби в їхню честь, познайомити з ними наш нарід, показати, що вони, тому що були добрими Божими дітьми, є також світочами в українському народі. Ми не сироти, ми маємо перед Богом заступників і хочемо їх мати. В цей час особливо пам'ятаймо за прославу Божого слуги Андрія. Пам'ятаймо — це значить: молімся.

ЧОТИРИ НОВІ ПУБЛІКАЦІЇ ВИЙШЛИ З ДРУКУ В РИМІ

(закінчення з 4 стор.)

тя Української помісної Католицької Церкви врочисто проголошених постанов Вселенського собору й оновлення своєї правдавньої традиції, яку за словами собору кожна помісна Церква зобов'язана зберігати.

Вкінці, у названу збірку документів увійшли деякі правила, проголошені верховним архиєпископом, що стосуються особливо питань літургійного порядку й мають служити зберіганню та оновленню давніх традицій Київсько-галицької митрополії.

2

И. Мадей. Український патріярхат. На шляху до завершення теперішнього юридичного становища. Рим 1971, ст. 266. Ціна: 6 дол.

Ця праця вийшла французькою мовою в серії видань «Праці Українського богословського наукового товариства, том XIX». Треба сподіватися, що знавці церковної історії та канонічного права подбають про те, щоб цій науково-дослідній праці присвятити належну аналітичну оцінку.

Автор, неукраїнець, дослідник історії і традицій східних Церков, вже відомий зі своїх багатьох публікацій, виходячи зі становища, яке проголосив II Ватиканський собор стосовно східних Церков, та покликаючися на декрет собору «Про східні Церкви», в якому говориться, що «те, що сказано про патріярхів, стосується за приписами права теж верховних архиєпископів які очолюють якусь цілу помісну Церкву», доводить історичними даними від самого початку християнства в давній Русі-Україні, що Київська митрополія управлялася і жила власним життям помісної Церкви.

Окрему увагу автор присвячує змаганням цієї Церкви до завершення своєї помісности патріярхатом. Ці змагання були в історії Київсько-галицької митрополії живими, а в сучасну пору вони повністю дозріли й стали не тільки актуальними, але й життєво необхідними для помісної Української Католицької Церкви.

Праця складається з трьох основних частин. Дві перші — «Церква Київської Руси» і «Церква Руси-України під конгрегацією поширення віри» — дають ясний погляд на минуле Київсько-галицької митрополії на історичному шляху її ставання і росту, а разом з цим і її важких досвідів.

Третя частина праці п.з. «Українська Церква у світлі II Ватиканського собору» присвячена обговоренню сучасного становища Київсько-галицької митрополії.

Основні висновки й ствердження автора такі: Українська Церква є помісною Церквою як у світлі історії, так також у світлі канонічного права; завершення устроєвого статуту цієї Церкви патріярхатом — це законна вимога, сперта також на заявах і рішеннях останнього Вселенського собору.

Книжка И. Мадея познайомить чужого зацікавленого читача з насущними життєвими проблемами нашої помісної Церкви, хоч треба жаліти, що ця праця не появилася водночас українською мовою, щоб і українським вірним помогти краще зорієнтуватися в своїй власній церковній історії, пізнати устрій своєї Церкви та відсвіжити й скріпити у своїй свідомості пошану й любов до своїх власних, традицією освячених, скарбів, бож це, як урочисто заявляє Вселенський собор, «спадщина всієї Христової Церкви».

3

Проф. д-р Михайло Соневицький, Історія грецької літератури, I том. Рим 1970, ст. 682. Ціна 15 дол.

Праця вийшла в серії «Видання Українського католицького університету ім. св. Клементія папи. Праці філософічно-гуманістичного факультету, том V-VI». Автор є професором нашого університету в Римі. Можна тільки радіти, що професор Соневицький, присвятивши дослідам грецької літератури десятки років свого життя, та через воєнне лихоліття та дуже обмежені видавничі спроможности української еміграції не мігши скоріше опублікувати вислідів своєї науково-дослідної праці, нарешті діждався, що його праця побачила світло денне.

Наукові працівники державних націй користуються всякими допомогами, а їх праці публікуються фінансовими державними засобами. На жаль, українські науковці в Україні не спромоглися на таке об'ємисте опрацювання грецької літератури, як його тепер маємо в праці проф. Соневицького. Не тому, щоб між науковцями не було фахівців, а радше тому, що теперішній режим, байдужий до творчости українських дослідників-науковців бажає втримувати українську науку в межах провінціялізму.

Українському католицькому університетові, цій такій ще молодій науковій установі на чужині, треба висловити признання, що без уваги на свої скромні фінансові засоби спромігся на це видання, яке, певно, знайде живий відгомін в українському й чужому науковому світі.

4

«Господи, до Тебе возношу душу мою», Рим 1970, стор. 900.

Так називається молитовник, що саме вийшов з друку в серії «Богослужбові й богомільні писання верховного архиєпископа, ч. 2». Молитовник дуже багатий змістом. Крім передмови верховного архиєпископа, кожна віруюча людина знайде щось, що їй особливо припаде до серця. Є там щоденні молитви староукраїнською і українською мовами, є коротко зібрані основні катехитичні правди, що їх повинен знати кожний член Христової Церкви, ранішні й вечірні молитви, молитви на кожний день у тижні, молитви на різні потреби укладу Божого слуги Андрія, молитви в різних умовах і хвилинах життя.

Є в молитовнику загальні поучення, як молитися, як жити, щоб бути чесною і совісною людиною, добрим громадянином своєї національної спільноти, як мудро служити своїй Батьківщині й завжди вірно служити Христові.

У молитовнику є практичний виклад про св. Тайни: Святу Господню Трапезу і Святе Покаяння.

З богослужень поміщено в молитовнику чини Вечірні й Утрені, Святої Літургії церковнослов'янською і новою українською мовою, служби на всякі прошення і заупокійна, змінні богослужбові частини, як тропарі й кондаки на всі неділі й свята, так само церковною й українською мовою, себто обома літургійними мовами нашої помісної Церкви, згідно з постановами архиєпископського синоду.

Крім цих головних богослужень, поміщено в молитовнику: Парастас, Молебень і Акафист до ГНІХ, Молебень і Акафист Пресвятій Богородиці, Акафист св. Миколаю, Утреня в святу неділю Пасхи та інше.

Всенародні пісні, гимни й коляди становлять кінцеву частину багатого молитовника. Треба надіятися, що цей молитовник здійснить бажання, висловлені верховним архиєпископом у передмові: «Нехай же й цей молитовник зміцнить, затіснить і закріпить нашу молитовну єдність і стане могутньою духовною зброєю в руках кожного українця в нашій недолі й у боротьбі за дочасне й вічне щастя всіх, а передусім українського народу».

ГОЛЛЯНДСЬКИЙ ХОР

Голляндський «Візантійський хор» під керуванням М. Антоновича дав в Утрехті великий концерт українських пісень. З хором виступила теж симфонічна оркестра. Концерт у найбільшій залі міста подобався дуже слухачам; теж музичні критики дали високу оцінку.

Другого дня той хор співав у час Літургії, яку служив єпископ Володимир (Маланчук) з франції.

У Візантійському хорі співають самі голляндці.

П'ЯТЬ МИТР

Консисторія Української греко-православної Церкви Канади оголосила повідомлення про нові церковні відзначення священикам, з яких п'ять одержали митру, а саме о. Г. Василів, о. В. Сенишин, о. И. Тріска, о. В. Федак і о. М. Фик.

Інші відзначені одержали набедреник, камилавку, хрест з оздобами, протоєрейство і протопресвітерство.

ХРИСТОС ПЕРЕД РЕЛІГІЙНИМ СУДОМ СВОЇХ

о. Методій НИЧКА ЧСВВ

Раннім роком у п'ятницю, ще до схід-сонця, в домі Каяфи зароїлося від прихожих. Збирався Синедріон на суд. Приходили фарисеї та вчені в Законі в своїх традиційних широких одягах. Роїлося всюди від слуг.

Первосвященики і старшини збиралися на історичне засідання.

На цьому засіданні довершилося зірвання ізраїльського народу з Богом, і тут Христос сам про себе сказав: ким Він є і цю свою заяву припечатав своєю кров'ю.

Інакше, як це було вночі. Тут поставили вже свідків. Та свідчення їх не були згідні між собою. Чи це недогляд, чи брак часу, але свідки часто суперечили одні одним. Та знайшлося двох, які оскаржили підсудного, що Він говорив: „Я можу зруйнувати храм Божий і за три дні його відбудувати".

Це оскарження було поважне. Святиня для жидів була святістю. Пророк Єремія, що тільки пророкував її знищення, уважався гідним смерти.

Але й це свідчення показалося незгідним.

Оскарження наступали за оскарженням. Та вони були такі хаотичні, непевні, що в судовій залі запанувала тяжка атмосфера сумніву й непевности.

Христос мовчав увесь час. Своєю мовчанкою змусив оскаржителів також замовчати.

Знову запанувала прикра мовчанка. Очі всіх присутніх звернулися на Каяфу, предсідника суду. Цей, щоб рятувати прикре становище, ще раз попробував щось добути. «Нічого не відповідаєш на це?», якось непевно поспитав він Христа.

Ісус мовчав далі. Бо на що мав Він відповідати, як свідчення перечили себе взаємно. Та й Синедріон зібрався, не щоб справедливо прослідити справу, але щоб засудити. Вже ставила старшина Христові питання: «Чи ти Христос, скажи нам ясно?» «Якщо я скажу вам, ви не повірите мені» — була розсудлива відповідь Христа.

І тут на суді Каяфа виступає знову з цим дразливим питанням. Але він питає урядово, в імені Бога: «Заклинаю тебе Богом живим, скажи нам, чи ти Христос Син Бога Живого?»

Хоч це було протизаконно ставити підсудному провокаційні питання і за них судити, але Христос далі мовчати не міг. Усе своє прилюдне життя Христос прилюдно не заторкував свого Божого синівства. На це мав Він свої причини. Та тут його дальшу мовчанку могли б зрозуміти, як заперечення. Тут увесь ізраїльський нарід устами свого представника питав. Треба було сказати всю правду про себе...

«Ти сказав» — впала ясна й певна відповідь Христа. І, натякаючи на месіянські пророцтва, продовжав: «Віднині ви побачите Сина Чоловічого, який сидітиме праворуч Всемогутнього і йтиме на небесних хмарах».

Цією відповіддю Христос припечатав своє життя.

Для більшої драматичности, Каяфа роздирає свою одіж із виразом обурення за Божу зневагу: «Він хулу сказав! Чи треба нам ще свідків? Як ви думаєте?»

Вони всі сказали: «Він винен смерти!»

* * *

Релігійний суд над Христом закінчився. Таки до кінця не перестав бути протизаконний. Та це був час темряви.

А, може, час найбільшої Божої любови.

Богослуження: березень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
25	12	Ч	Теоф. і Гр. Вел. папи	**Благовіщ. Пр. Діви Марії**
26	13	П	Перен. м. св. Никиф.	Собор Арх. Гавриїла
27	14	С	Венедикта преп.	Матрони
28	**15**	**Н**	**4 Посту.** Аганія	**5 Посту.** Іларіона
29	16	П	Савина мч.	Марка преп.
30	17	В	Олексія преп.	Івана Ліств. преп.
31	18	С	Кирила Єрусалим. св.	Іпатія преп.

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
21. — Ріно 10; Гай Прері 2
25. — Гай Прері 10
28. — Гайнс Крік 10; Ройкрафт 3:00

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставка. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
21. — Восток св. Михаїла; сповідь субота 8:30 рано і Сл. Божа — сорокоусти; субота веч. 7 год. і в неділю від год. 8:30; Сл. Божа год. 10:30
25. Благовіщення — Ст. Майкел: Всен. 9:30; Сл. Божа 10:30
28. — Лемонт Сл. Божа год. 10:30 Сповідь у суботу 8:30 рано, потім Сл. Божа 9:30 і сорокоусти; сповідь о год. 7 веч. і в неділю перед Сл. Божою.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
21. — Боннивил 10 р.; у суботу від 8 веч. велик. сповідь.
Від 21 до 28 зайнятий в Едмонтоні.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway

Ph. 736-3501
21. — Смокі Лейк
28. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
21. — Чергіл 10:30 р.
25. Благовіщ. — Менлі год. 9:30 велик. сповідь і св. Літургія
28. — Рочфорт Брідж год. 10:30

о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
21. — Голден 8:30; Голден-фарми 10:30
23. вівторок — Голден — Поклони 8 год. веч.
25. Благовіщення — Голден 8:30; Коперник 10:30
28. — Голден 10:30
31. — Голден-фарми - Поклони год. 8 веч.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8979
21. — Ярослав

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
21. — Річмонд Парк 10; Фрейнс 1 попол.
28. — Атабаска 10; Бойл 12:30.

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
21. — Ту Гилс 9; Плейн Лейк 10:30
25. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10:30
27. — Новий Київ 5-7 веч. сповідь
28. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10:30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
21. — Мирнам 10
25. — Моркемб 10:30 вел сповідь Мирнам 6:30 вел сповідь
28. — Ллойдміністер 10:30 вел сповідь

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
21. — Кемровз 9; Гей Лейкс 11
28. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11 год.; загальний збори

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta

Phone: 735-3952
21. — Редвотер 9; Вог 10:30
25. Благовіщ. — Редвотер 9
28. — Редвотер 10:30
Кожної суботи о 8 веч. Молебень до Господ. Хреста, а по Молебні — сповідь.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
21. — Спеден (вел. сповідь в суботу 20, від год. 2 поп.)

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
21. — Іннісфрі 11 реги 10 рано (сповідь)
28. — Іннісфрі 10 реги 10 рано (сповідь); Менвіл 7 веч. перед Службою Божою сповідь.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
21. — Дервент 8:00; Верміліон сповідь 10, Св. Літургія 11:00 (суботу сповідь 7:30 веч.)
28. — Дервент 8:00; Нортерн Велі сповідь 10:00, Св. Літургія 11

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
21. — Норт Балтефорд
28. — Радісон (рано)

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
21. — Пітерсон 10:30
28. Гаврилюки 10:30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
21. — Бруно 9; Гамболдт 11; Кадворт 4 попол.
25. Благов. — Бруно-місто 10
28. — Кадворт 9; Твей 11

о. А. Хоружий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
21. — Ланівці
28. Алвена - місто

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2293
1112 Caledonia Ave.
21. Порт Алберні 10 р.
28. — Вікторія 10 р.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ЯКОЇ ВИ, ЛЮДИ, ХОЧЕТЕ КОНСТИТУЦІЇ?

Чи канадці зацікавлені справою нової конституції? Зацікавлені, та могли б і повинні б виявити трохи більше зацікавлення.

Члени спільного парляментського комітету, до якого входять десять сенаторів і двадцять федеральних послів, уже відвідав 27 міст у різних провінціях і всюди питав: якої ви, люди, хочете конституції? І люди кажуть, та не всі. Представники менших етнічних груп небританського і нефранцузького роду дотепер здебільшого стоять осторонь. Їхня байдужість є прикрою несподіванкою, сказав зі жалем сенатор Павло Юзик. Він висловив надію, що провідники менших національних груп таких міст, як Торонто, Монреаль, Едмонтон, не проґавлять цієї нагоди.

Всі громадяни мають право подавати свої меморандуми парляментському комітетові в справі канадської конституції, мають теж право особисто виступити перед членами того комітету. Вже в червні цього року парляментський комітет має закінчити працю над тимчасовим звідомленням, а восени має подати остаточний проєкт. У рекомендаціях парляментського комітету будуть заторкнені не тільки такі питання, як монархія, хартія прав, сенат, але теж справа конституційного забезпечення мовних і культурних прав канадців.

Національні групи небританського і нефранцузького походження дуже уважно слідкували за роботою королівської комісії для справ двомовности і двокультурности. Вченим професорам, з яких здебільшого складалася та комісія, подано безліч меморандумів. На комісію витрачено силу-силенну грошей, за які ми одержали чотири томи звідомлення не дуже високої якости і ще меншої практичної вартости. Уряд Трюдо — і без рекомендацій королівської комісії — був би просунув закон про офіційну двомовність. А решта — і з рекомендаціями комісії — залишилась без змін.

Українці витратили багато часу і праці на писання меморандумів, що їх професори з королівської комісії, сподіваємось, читали. Але професори є професори. Переконувати їх — діло нелегке; переконати — майже неможливе.

І в кожного члена парляментського комітету, певно, є свій погляд на справу конституції Канади. Проте члени того комітету — сенатори і посли — повинні б виявити більше уважливости до різних голосів громадської думки.

Парляментський комітет буде в Торонті від 31 березня до 2 квітня, в Монреалі від 27 до 30 квітня, в Едмонтоні 7 і 8 червня. Члени комітету приймають усні заяви, хоч воліють одержати письмові матеріяли, якщо можливо, в 30 копіях. Про це треба вислати повідомлення до Оттави (Mr. Michael Kirby, Clerk, Joint Committee on the Constitution, House of Commons, Ottawa 4, Ontario) не пізніш як тиждень до приїзду комітету до даного міста.

Українські представники більших міст Канади, без сумніву, подадуть свої пропозиції парляментському комітетові.

ЛЕСЯ УКРАЇНКА, СТАРШИЙ БРАТ І БІДНИЙ РОДИЧ

Всі мрії Лесі Українки збулися. Хочете знати як?

Головою всесоюзного комітету для відзначення сторіччя народження Лесі Українки є російський поет Н. Тихонов. Той приїхав до Києва і сказав, що збулися всі мрії великої української поетки: є воля, є рівність, є щаслива дружба народів у великому Советському Союзі. За авторитетним словом »старшого брата« посипалась промови місцевих промовців, так само про волю, про рівність, про щасливу дружбу народів Советського Союзу.

З Ню Йорку прилетів до Москви й Києва Юрій Косач. І йому дали слово. «Я — говорив він — доземно вклоняюсь нашій славній Вітчизні... Ми прибули в найчарівнішу країну світу — у великий Радянський Союз...» («Літературна Україна», 2 березня). Звісно, пригадав усім Ю. Косач, що він Лесі Українці якимось родичем доводиться. Не відомо, чи в Советському Союзі збулася хоч якась мрія бідного родича Лесі Українки. В кожному разі, він залишає найчарівнішу країну світу і вертається до потворного Ню Йорку.

Смішна була б уся ця ювілейна парада, якби не було в ній аж стільки грубої брехні. Мати Лесі Українки була арештована советською поліцією, а від другого арешту врятувала її тільки смертельна недуга. Чоловік Лесі Українки, боячись сталінських людоловів, утік з Києва до Москви. Деяких творів Лесі Українки взагалі не друкують навіть у ювілейний рік, а те, що друкують, перекручують «тлумаченнями».

Єдина книга про Лесю Українку, що вшановує пам'ять поетки, появилася за океаном. Написала її рідна сестра Лесі Українки, поетки великих і досі ще не справджених мрій.

ПРАВОСЛАВНИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ДІЯЧ

Підтримує проєкт патріярхії

Голова ПУН (Проводу українських націоналістів) Олег Штуль-Жданович, православного віровизнання, заявив у Парижі, що він підтримує проєкт створення української католицької патріярхії. «Кожен патріот мусить позитивно оцінити кристалізацію думки помісности Української Католицької Церкви, завершення її патріярхатом тощо».

Українська Православна Церква «за останні 20 років незвичайно зміцнилась ... Але є і важкі недоліки. Перший між ними — нестача організаційної єдности, ієрархічного вивершення, подекуди навіть належної співпраці між поодинокими юрисдикціями, наявність відламів».

«Я, як православний, — сказав О. Штуль-Жданович, — просто відчуваю особисту образу, коли підсоветські чинники можуть сміятися з нашого розбиття».

ГАСЛО КРАЙОВОГО З'ЇЗДУ УКРАЇНЦІВ-КАТОЛИКІВ

"За патріярший устрій нашої Церкви"

Крайовий з'їзд українців-католиків Канади, що відбудеться в Торонті 1 - 4 липня цього року, буде проходити під гаслом: «За патріярший устрій нашої Церкви», повідомляє Централя українців-католиків.

Комунікат Централі водночас спростовує дечні закиди на адресу керівників централі:

«Час до часу появляються в пресі зауваги, що Централя українців-католиків не робить жодних заходів у справі завершення структури нашої Церкви патріяршим устроєм з Блаженнішим Йосифом як нашим патріярхом. Дальше, говориться, що Централя мовчить на відомі закиди кардинала Тіссерана щодо нашого історичного імени та негативного його ставлення до справи патріярхату.

Ми заявляємо для загальної інформації та історичної правди, що справа нашого патріярхату була предметом наради та відповідних постанов 8-го конгресу українців-католиків у Вінніпезі в 1964 році. Рішено було активізувати дію посеред нашого громадянства і членів нашої Церкви, піддержуючи постанови конференції владик Української Католицької Церкви з 1962 р. і заяву, зроблену на другій сесії II Ватиканського собору самим верховним архиєпископом Йосифом.

Вітаючи між нами первоієрарха Української Церкви на 9-му конгресі в Едмонтоні в 1968 р., зорганізоване наше мирянство знову потвердило свою постанову для цієї мети спільно з нашими Владиками, за підписами нововибраної Централі вислали привітальну телеграму до Св. Отця Папи Павла VI з синівським проханням підвищити нашу помісну Церкву до гідности патріярхату і підтвердити її верховного архиєпископа як першого патріярха.

Ці старання завершені спільною постановою наших Владик, які зібрані в Римі на синоді нашої помісної Церкви, уклали проєкт конституції Української помісної Церкви і подали офіційно прохання Св. Отцеві, щоб підніс до гідности патріярхату нашу страдальну Церкву, яка стільки заслужилась для ідеї єдности і вселенського Христового стада на землі.

Централя українців-католиків постійно має цю преважливу справу в осередку своєї діяльности, що ведеться від років під проводом і за вказівками нашої ієрархії в різних аспектах, зміряючи до одної цілі: наділення нашого верховного архиєпископа патріяршою гідністю.

Намічений конгрес українців-католиків, що відбудеться в Торонті в днях 1-4 липня 1971 року, буде проходити під гаслом: «За патріярший устрій нашої Церкви» з окремою доповіддю: «Справа патріяршого устрою Української Католицької Церкви».

У цій справі було і є жваве листування нашої ієрархії та самої Централі з відповідною владою, от хоч би найновіший меморіял Централі з 10 грудня 1970 р. до кардинала Війо, ватиканського державного секретаря, для його відома і з просьбою передання наших постулятів Святішому Отцеві Папі Павлові VI і спричинення позитивного рішення.

Централя українців-католиків Канади якнайрішучіше запротестувала та розбила закиди кардинала Тіссерана своїм обширним меморіялом з 24 листопада 1970 року. Той меморіял вислано до відома всім нашим ієрархам у вільному світі та деяким ієрархам Римо-католицької Церкви, включно з державним секретаріятом Ватикану.

Отже, закиди в пресі чи в приватних розмовах, нібито «верхівка мовчить», далекі від правди і шкідливі.

Справа завершення нашої Церкви патріяршим устроєм з нашим патріярхом в особі ісповідника віри Блаженнішого верховного архиєпископа і кардинала Йосифа є не тільки гарячим бажанням та стараннями всієї нашої Централі, її складових організацій та всього членства нашої страждальної Церкви, але і нашими щоденними молитвами».

Комунікат підписали: Б. Долішний — голова Централі, д-р О. Бойко — секретар і о. Р. Даниляк — духовний асистент.

Чотири нові публікації вийшли з друку в Римі

(УПБ - Рим — В Українському католицькому університеті ім. св. Климентія в Римі можна замовляти такі найновіші видання:

1

Архиєпископські синоди українського католицького єпископату та їхні правні основи. Видання «Благовісника верховного архиєпископа» — Кн. 1, Кастельґандольфо, 1970 р., ст. 72. Ціна: 2 дол.

Книга 1-4 «Благовісника верховного архиєпископа» за 1969 рік була повністю відведена пам'ятній історичній події, яка відбулася в Римі наприкінці вересня і на початку жовтня 1969 р., а саме синодові українських католицьких владик помісної Української Католицької Церкви. Цей синод ухвалив цілий ряд постанов, які з хвилиною їх проголошення стали зобов'язувати в нашій Церкві.

В розділі І-ому «Постанов» з'ясовано питання українського патріярхату, і в цій справі прийнято кілька важливих постанов. Насамперед ствержено, що синод станув на «патріярхальних началах в устрої і правлінні помісної Української Церкви», що ці начала «зберігаються в усіх Помісних Церквах Сходу, в тому числі й в Київсько-галицькій митрополії» та що синод «рішає на цих канонічно-правних началах виконувати свою пастирську службу у правлінні Української Католицької Церкви».

В дальшій точці «Постанов» коротко кажеться, що «конституція й устрій українського патріярхату є такі, як і інших патріярхатів на Сході, з узглядненням властей Київсько-галицького митрополита до Берестейської унії».

Назване вище видання, що є збіркою основних документів, не входячи в саму аналізу документів, показує, які саме були ці начала устрою і правління в помісній Українській Церкві до часу Берестейської унії і які були власті Київсько-галицьких митрополитів.

Про це саме свідчать документи, поміщені на стор. 52-71, різними мовами: українською, польською і латинською. До речі, це документи, на базі яких була привернена єдність Київсько-галицької руської митрополії з Римською Церквою.

Хоч ці документи були вже оприлюднені в різних працях українських і неукраїнських дослідників, то, на жаль, широкі кола віруючого народу нашої Церкви про них мало що, а може, й нічого не знають. А це важливо знати, щоб зрозуміти історичне тло, на якому єдналася помісна Церква Київсько-галицької митрополії з Римською Церквою і на яких правних умовах довершувалося привернення тієї єдности.

З цього минулого неупереджений читач, а, головне, кожний вірний нашої помісної Церкви буде краще розуміти теперішнє її становище і її змагання за такий церковний устрій, який був їй ґарантований, коли вона відновлювала своє канонічне й молитовне єднання з Римською Церквою.

Якраз тому надруковано акти Берестейської унії, бо в декреті II Ватиканського собору «Про східні католицькі Церкви» виразно кажеться: «Згідно з найдавнішою традицією Церкви, особлива честь належиться патріярхам східних Церков, тому що кожний з них стоїть на чолі свого патріярхату як отець і голова. Тому священний собор постановляє, щоб їхні права й привілеї були привернені за старовинними традиціями кожної Церкви й за рішеннями Вселенських соборів. А ці права й привілеї саме ті, що мали силу в час єдности Сходу й Заходу, хоч треба їх трохи пристосувати до сьогочасних обставин».

У новому виданні поміщено два, вже деінде публіковані, документи, які мають відношення до устрою і правління помісних Церков східного обряду, а саме: а) декрет Вселенського собору II Ватиканського «Про східні Церкви» і б) постанови, прийняті останнім синодом єпископів Української Католицької Церкви в 1969 р., разом з матеріялами, які насвітлюють його діяння.

Перший документ, декрет «Про східні Церкви» важливий тим, що в ньому останній Вселенський собор врочисто заявляє: «Католицька Церква високо цінить установи, літургійні обряди, церковні традиції і правила церковного життя східних Церков» і висловлює бажання, щоб ці східні Церкви, а одною з них є помісна Церква Київсько-галицької митрополії, «процвітали та виконували довірене їм завдання».

У декреті Вселенського собору виразно говориться про те, що у Вселенській Католицькій Церкві існують помісні Церкви, закликається до «зберігання духової спадщини східних Церков», бо вони «мають право й обов'язок управлятися згідно зі своїми властивими правилами, бо ці правила мають за собою шановну давнину, краще відповідають звичаям їхніх вірних і є придатнішими для старання про добро душ». Окремий розділ соборного декрету присвячений устроєві східних помісних Церков, при чому підтверджується, що традиційною устроєвою формою цих Церков є патріярша установа, в якій «патріярхи разом зі своїми синодами становлять найвище церковне управління у своїх помісних Церквах, бо «патріярша установа є в східних Церквах традиційним видом управління». І з уваги на цю традиційну форму управління собор висловив бажання, «щоб там, де потрібно, були встановлені нові патріярхати».

Другий документ — «Постанови» синоду українських католицьких владик — то не що інше, як введення в жит-

(закінчення на 5 стор.)

НЕ НАРІКАЙТЕ НА II ВАТИКАНСЬКИЙ СОБОР

Бельгійський кардинал Леон Сюненс у прилюдній доповіді, виголошеній у Ріджайні, сказав, що він з надією дивиться у майбутнє Церкви, яка з теперішнього замішання вийде оновлена й міцніша.

Нехай ніхто не нарікає на II Ватиканський собор, сказав кардинал. «Не собор завдав клопоту; причиною клопоту є факт, що собору так довго не було».

Доповіді кардинала слухало понад 2,000 людей.

БІБЛІОГРАФІЯ ШАШКЕВИЧА

Немає в нас повної бібліографії видань творів Шашкевича і праць про Шашкевича. Бібліографічний показник, що появився 1962 року у Львові, дуже неповний. Професор Омелян Пріцак з Гарвардського університету, який, побуваючи недавно у Вінніпезі, був на засіданні Кураторії заповідника Маркіяна Шашкевича, радив вінніпезьким дослідникам випрацювати й видати Шашкевичівську бібліографію.

ВИСТАВКА ДЕРЕВОРИТІВ ГНІЗДОВСЬКОГО

У Ню Йорку відкрито виставку деревори́тів Якова Гніздовського, яка триватиме до 27 березня.

Організатором виставки визначного українського мистця є Об'єднання американських мистців. На виставці є бл. 70 деревори́тів Я. Гніздовського з 1960-70 рр.

МІЖ НАМИ КАЖУЧИ

ЗАЛИШИВСЯ ТІЛЬКИ ТОЙ-О

Говорить Гриць Зозуля:

Ци у вас тиж є тот Тойво? Типер єх всюди повно.

Може ше ружно йнакше називатися, але на нього ніхто йнакше не скаже йно — Тойво.

Дайминато, мас відбутиси йка ампреза, то мож таке почути:

— Хто ме мати промову?
— Хіба йден Бесідовський.
— Тойво?
— Або шо?
— Не надає си.

Вібираот на голову:

— Кого ставите?
— Та най би був Тойво.
— Нема ліпшого?

На лікарство нема.

Або мас бути концирт:

— Єкий проґрам?
— Декламанція — Тойво, хор — Тотіво, а закінчимо Тимво.

А єк Тойво жонатий, то ше мизис Таво, жи виступає в тімво відділі тогово Жіночого Союзу.

На такево переходит типер цала наші еміґранція.

Минулоси, жи було колис до кольору і вибору.

Був, дайминато, Іван Єский і Петро Єнакший. Був Майк Пискач і Панько Зануда. Був Стипан Загорілий і Ілько Поплентило. Був Лука Мудрагел і Яць Дурногел. Був Гриць Поквапний і Федь Тримайбиківський.

Було з чого вібирати і перебирати.

Типер всьо або само си відсунуло набік, або си минуло, так жи лишив си йден Тойво.

Вже не дивлютси, котрий надасси, але котрий ше хоче.

Такево!..

«Лис Микита»

14 ДНІВ В УКРАЇНІ

З ВОЛИНІ В КАРПАТИ

о. Михайло ШЕВЧУК

З Берестечка ми поїхали трохи на північ, потім на захід і південь, щоб оминути прикру «польську дорогу». Тут і там бачимо робітників, що будують чи направляють шляхи. Так і видно: як платять, так і роблю.

Багато написів — закликів: «Назустріч з'їздові КП Радянського Союзу...», «За мир — у світі». Треба, отже, працювати і «за се», і «за те», але найменше за гроші.

На шляху Луцьк-Львів зупинямося в малому містечку Г. Стоять тут автобуси, досить багато людей. Спека... Хочемо десь купити мінеральної чи содової води.

В цьому містечку є цукровий комбінат, що на добу перероблює проєктовано 25 тисяч цетнерів буряків на цукор. Сюди йдуть достави буряків з усієї Волині і Львівщини.

Чи продукують тут алкоголь, не знаю. Але пити — п'ють неабияк. Досі ще ніде я не бачив стільки мужчин, що пишуть ногами мисліте. Один підійшов до наших «Москвичів» (авта) і починає розпитувати, що це за «Запорожці» (інша марка авта). Потім регоче, як це п'яні вміють.

Їдемо далі. Стоянів, Радехів, Сокаль... Декуди спиняємось. Обережно розпитую про це й те. В одному селі на 1 листопада цілу добу високо маяв синьо-жовтий прапор. Хтось пустив чутку, нібито дріт, на якому був прапор, пов'язаний з бомбою у землі. Прапор зняла львівська міліція. В іншому селі (назви не подаю) знищено «червоний» клюб. Про русифікацію, про арешти провідних українців говорять усі. Дехто побоюється, що нас «з'їдять», але більшість тих, з якими я говорив, не сумнівається, що український народ не пропаде.

В'їхавши до Ж., бачив похорон. Ховали якусь робітницю зі заводу. Без корогов, без хреста, без священика. Спереду були вінки, далі йшли трубачі. Грали щось ні сумне, ні веселе. Перший раз бачив я такий похорон в Україні, і вдруге не бажав би таке бачити.

Переночувавши в рідній хаті, я з моїми рідними поїхав у Карпати. У п'ятьох бойківських селах я душпастирював вісім років. З тих сіл три належать тепер до Польщі. Як арабів з Палестини, так розігнано лемків і бойків. «Батько народів» Сталін — хто цього не знає? — дуже «опікувався» українцями. Найгірше ж те, що ще й досі виселені в західну Польщу українці не можуть вернутися в рідні сторони.

У селі К., де я був два роки (1937-38), бачив я похорон. Не такий, як у Ж. І тут не було ні хреста, ні священика, але чоловічий хор співав релігійних пісень. Робітники направляли дорогу, добра половина — жінки з лопатами. Прикре це видовище не тільки тим, що до тяжкої роботи загнали жінок, а й тим, що на обличчях тих робітниць — вираз приреченості, мовляв, така наша доля.

Шляховий рух між Львовом і Карпатами великий. Треба тут доброго водія. Всі три наші авта їхали щасливо.

Новий Самбір розрісся принаймні вдвоє. Є новий міст на Дрогобич. Збільшився теж Старий Самбір. На кінці цього містечка на південь була хата мого кузена, куди часто до війни я заїздив. Тепер її ніяк не можу розпізнати. Дуже дивуюся чому.

Шлях до Турки й далі (не гостинець, а шосе) чинить милішою вже звідси їзду, а обабіч — чудові гори. Годі відірвати погляду від них.

Знаю цю околицю. Шукаю очима Довбушівського великого каменя на ріні Дністра. Також не находжу. Рінь розрита. Брали на каміння на будову автостради. То й не дивно, зник і Довбушів камінь. Так думаю і ввесь поринаю в мої спомини. Роблю собі докір, що колись замало тут мандрував і їздив.

Перед Розлучем, при шляху напис: оповістка про джерело мінеральної води. Тут і пристаємо. Ми вже в половині дороги до села Ісаїв.

Джерело — наче криниця, звідки рурою вода постійно витрискує, так що вигідно і зачерпнути, і напитися. Над криницею — надбудова, нібито пагода. Є гарна входова брама з написом. П'ємо чудову воду, набираємо її і в пляшку. Потім робимо світлину. Вечеряти будемо в Ісаях. Усе ж мої супутники пішли до ресторану купити трохи харчів. А я з дітьми не відступаю від джерела.

Сонце вже заходило. Вже незабаром сховається за пасмом гір, що перед нами. Яка тут краса! Сум мене огортає. По правді, я належу до тих, що не мають де голови прихилити. Згадую давні роки в Пласті, моє душпастирювання на Бойківщині. Затерлося все це в пам'яті, відколи в чужину поплівся. Тепер хотів би все-все запам'ятати.

За шість днів я звідси знову пойду в світ. Чи буду ще коли тут? Як дуже хочеться залишитися тут, на рідній землі. Здається, що й смерть, хай і недалека, не була б страшна. На рідній землі, при такому тихому заході сонця, легко б іти з цього світу.

TAX ADVICE
FREE/CONFIDENTIAL

ЯКЩО ВИ В КАНАДІ НОВИЙ МЕШКАНЕЦЬ, ТО ОСЬ ЩО ТРЕБА ВАМ ЗНАТИ ПРО ПРИБУТКОВИЙ ПОДАТОК

В Канаді є два роди податкових звітів й залежно від того, звідки походить ваш прибуток, ви користується одним чи другим звітом. Інформативний довідник, який є долучений до звіту, пояснить вам, котрим формулярем вам користуватися. Загал канадців, що одержують заробітну заплату або постійну платню, користуються коротким формулярем T1. Якщо ви не дістали того формуляра поштою, візьміть його в місцевому поштовому уряді, виповніть його й вишліть перед 30 квітня, що є кінцевим реченцем. Якщо ми раз дістанемо ваш звіт, ми поставимо ваше ім'я на лісту платників податку для висилки формулярів. Не всі гроші, які ви дістаєте, підлягають оподаткуванню. Допомоги для молоді та родинні допомоги, допомоги для безробітних, допомоги з уряду обезпечення та деякі пенсії для непрацездатних не підлягають оподаткуванню. Ваш довідник вияснює це. Загал інших прибутків підлягає оподаткуванню, навіть, якщо вони частинно походять споза Канади. Ви повинні включити до звіту гроші, які ви дістали на чай („типс") та заплату за додаткові праці. Те все складається на ваш прибуток, що підлягає оподаткуванню. Ваш інформативний довідник має відповіді майже на всі питання. Якщо ви ще й відтак маєте якусь проблему, ви можете дістати довірочні поради в кожному окружному податковому бюрі, безплатно. Можете зайти туди особисто, написати або подзвонити. Багато наших працівників говорить різними мовами... або, якщо бажаєте, можете взяти туди зі собою свого приятеля.

NATIONAL REVENUE, TAXATION
REVENU NATIONAL, IMPOT

Міністер А. Головач про безробіття

(Ю. К.) — З деяким запізненням, не через нашу вину, хочемо подати короткий зміст промови провінційного секретаря А. Головача, яку він виголосив ще 26 лютого ц.р. в дебаті над троновою промовою.

Темою довшої промови А. Головача було безробіття, яке стало одною з найсеріозніших проблем Канади. „Згідно із статистикою число безробітних у Канаді, як і число банкрутств канадських підприємств, досягло найвищого числа за останніх десять років" — ствердив міністер. На його думку, капіталовкладення на державні робочі проєкти не розв'яже проблеми. А всетаки розв'язку треба найти, бо „кожного дня втрачаємо міліони продукційних годин праці".

міністер А. Головач

В дальшому міністер Головач ствердив: „Немає сумніву, що безробіття в такій високо індустріялізованій країні, як Канада, є ознакою того, що попит консумента на продукційні можливості поважно змалів. Хтось мусить купувати товари, які країна може випродукувати, інакше вони не будуть випродуковані. Коли консумація припиниться, продукція зменшується, тоді і приходить безробіття. І саме таке становище повстало в Канаді. Ми продукуємо товари швидше, ніж можемо їх продати".

Шукаючи засобів проти безробіття, міністер Головач заявив таке: „Одним з найлегших засобів було б проголошення редукції доходового податку та інших податків на товари та послуги. Це не тільки збільшило б покупну силу окремих людей, але також покупну силу доляра". А далі він сказав і таке: „Канада є одною з найбільших і найбагатших країн світу. Ми маємо талановитих людей, що вміють продукувати, і достаток народних ресурсів. Проте, на превеликий жаль, наша економічна політика аж ніяк не йде впарі з нашим достатком і нашими продукційними можливостями".

Наприкінці міністер Головач заявив таке: „Коли ми можемо полетіти на Місяць і розщіпити атом, то чому ми не можемо завідувати нашими фінансами так, щоб не було ні кризи, ні безробіття". А кінцевий уступ його промови такий: „Завдання попереду нас ясне. Хай федеральний уряд почне грошові і податкові реформи. Грошові реформи це призначення модерних урядів. Сьогодні і в майбутньому. Це справді завдання число один нашої країни. А його важливість поступається хіба тільки справі миру".

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

З'ЇЗД МЕЙОРІВ І ЩЕ ДЕЩО

Як мені приходиться служити четверте чвертьріччя президентом Канадської федерації мейорів та муніципалів, то я доходжу до щораз то більшого переконання, що найбільше змагання Канади в цьому сторіччі відбудеться по містах. Є зовсім ясним, що проблеми, які ми маємо, мають майже всі інші муніципали та, говорячи з людьми, що працюють в самоуправі, кожний завважить, що ми всі стараємося розв'язувати ті самі проблеми, не беручи до уваги недотягнень та правильних розв'язок, що вже є деінде.

Є зовсім певним, що, якщо ми розв'яжемо якусь проблему, спільну для всіх муніципалів, то ми розв'яжемо теж і одну едмонтонську проблему. І то якраз і є завдання наших всеканадських та провінційних об'єднань мейорів та муніципалів.

* * *

Недавно я говорив з мейором міста Гулл і він пригадав мені, що 1967 р. Едмонтон та Гулл проголосили себе двійняками, тобто братніми містами. Ціллю того було збільшити взаємопорозуміння між Сходом та Заходом. Від 1967 р. співпраця між нашими двома містами постійно меншала й тепер дійшло до того, що залишився лише відносно малий обмін студентами між обома осередками.

Конечність порозуміння між Сходом та Заходом є така велика, як була завжди. Ми потребуємо нових ідей та нових людей, що цікавилися би тим. Може деякі наші клюби громадських послуг, або деякі організації обмінювалися би членством з такими або подібними клюбами чи організаціями в Гулл. Наші купці та промисловці могли б також вести обмін працівників. На те певно знайдуться сотні добрих ідей, про які мені навіть й не снилося.

Мені здається, що цей проєкт набрав би багато більшого значення, якщо б за нього взялися поодинокі особи чи організації та переводили його в життя на свій лад.

* * *

Мені здавалося, що ми маємо велику проблему зі снігом, доки жахливі сніговії не навістили Монреалю та сусідні муніципали. Тепер, у порівнанні до них, наші проблеми зі снігом виглядають дуже малими. Жертвою впали люде, весь рух на дорогах устав зівсім, а життя в місті майже завмерло. Треба буде мільйонів долярів, щоб направити те лихо. Так виглядає цьогорічний бюджет Монреалю.

* * *

Один з моїх колеґ, мейор одного міста, говорив свої завваги до гурту людей про недавне подружжя прем'єра Канади. Він співчував із прем'єром, якому мабуть буде тепер важко бундючитися, якщо його дружина візьме його під свою команду.

Мейор іншого міста, жінка, сказала на те: „Нісенітниці говорите, тепер лише буде кінець нісенітницям, що їх часом говорив прем'єр".

* * *

На запрошення мейора Вейбрю з Вайтгорс в Юкон, я вибираюся на другий тиждень туди з відвідинами на один день.

Вайтгорс, як кожному відомо в Едмонтоні, є справжньою колискою правдивого Клондайку. Я сподіюся, що більшість едмонтонців буде мені бажати щасливого повороту домів.

* * *

Моя дружина та я брали участь у відкритті нового приміщення Мейфілд коммюніти ліґ. Нецілий рік тому ця коммюніти ліґ упала жертвою пожежі, яка знищила більшу частину давного приміщення. Під проводом президента ліґи п-і Юнг спільнота почала вести старання, щоб відбудувати приміщення. Зібрано потрібні гроші на відбудову та покладено даром чимало праці при відбудові. Тепер на давному місці при 109 авеню та 161 вулиці стоїть чудовий новий будинок. Найбільш атрактивною новістю нового будинку є те, що велика кімната в підвалі буде віддана виключно до вжитку доростаючої молоді, яка буде переводити в життя власні програми, власними силами. Ця ліґа є найбільш діяльною в місті і, на мою думку ,варто скласти ґратуляції тим людям, що там працюють.

Такі речі є запорукою гарної будучности коммюніти ліґ. Наш загально шановний губернатор д-р Ґрент МекЮван особисто вікрив офіційно будинок ліґи, висловлюючи тим самим признання членам тої коммюніти ліґ.

Айвор Дент,
мейор

З діяльности єпархіяльної управи БУК

Голова Єпархіяльної управи д-р М. Снігурович взяв участь в нараді священиків Едмонтонської єпархії в середу, 24 лютого. За благословенням Преосв. Кир Ніл д-р М. Снігурович виголосив доповідь про завдання БУК та про конечність існування відділів БУК при кожній парафії. В своїй короткій та змістовній доповіді д-р Снігурович вказав на конечність світського апостоляту, який має відіграти велику ролю в скріпленні та розвиткові нашої Української Католицької Церкви тут у Канаді. Церковні комітети чи церковні ради є конечні для вдержування місцевої церкви та її пароха, але окрім того, ми потребуємо організації, яка вдержувала би зв'язки між парафіями та яка лучила б усіх членів нашої Української Католицької Церкви в одну родину в питомій організації світського апостоляту, яким є БУК.

«Поодиноко ми не зможемо нічого осягнути, а спільно зорганізовані ми зробимо руже багато» — сказав д-р Снігурович. На жаль, є ще деякі парафії, навіть у самому Едмонтоні, які досі не мають відділів БУК. Найважливішу ролю в основанні відділів БУК відіграє сам о. парох. Якщо він розуміє завдання світського апостоляту й йому сприяє, то в його парафії скоро буде існувати відділ БУК.

Д-р Снігурович виявснив теж, чому Єпархіяльна управа мусить організувати базарі та інші підприємства, щоб здобути гроші. Одною із причин є приналежність БУК до Комітету Українців Канади, де представник БУК є президентом КУК, а БУК є одною зі складових організацій КУК та мусить платити туди свої членські вкладки. Окрім того БУК мусить теж платити вкладки до головної управи БУК. І одна і друга вкладка є досить висока, але мусить бути заплачена і то в час. Коли ми хочемо мати вирішний голос у справах нашого національно-суспільного життя в Канаді, то мусимо передовсім вив'язатися зі своїх грошових зобов'язань. Але ніякий о. парох не допоможе БУК покрити його грошові зобов'язання, якщо лише сам купить базарову книжку, а в церкві не заохотить парафіян, щоб купували теж базарові книжки. Треба собі здати справу з того, що гроші, які БУК здобуває із продажу базарових книжечок, не є власністю Єпархіяльного БУК, а нашою спільною, бо ними ми платимо нашу членську вкладку до КУК.

В дискусії, що вив'язалася після доповіді, забирали голос: о. радник В. Тарнавський, о. радник В. Чопей, о. протопресв. І. Черкавський, о. Т. Гурко, о. Д. Гнат, о. Р. Ганкевич, о. В. Шевчук ЧСВВ та інші священики. Майже всі бесідники погоджувалися з думками д-ра Снігуровича та обіцювали піддержувати існуючі, згл. оснувати відділи БУК у своїй парафії.

Д-р М. Снігурович подякував за прихильне наставлення до організації БУК, що працює для добра Української Католицької Церкви та українського народу в Канаді.

Преосв. Владика Ніл подякував д-рові Снігуровичеві за його доповідь та заохочував о. душпастирів до тісної співпраці зі своїми організаціями світського апостоляту.

THE WESTERN CANADA PARTY

Запрошуємо мешканців західної Канади

вступати в члени нової партії та організувати місцеві відділи.

Зацікавлених та охочих вступити в члени партії громадян, просимо писати за інформаціями на адресу:

Gerry K. J. BECK
Station E. BOX 5171
Edmonton 51, Alta
Phone: 488-4045

Нова книжка

Прошу набути нову, добру книжку, першу того роду в українській мові. Величина 6x9 цалів, 206 сторін друку.

ТОМІЗМ

Християнська філософія св. Томи з Аквіну.

Автор: В. Олексюк, член Т-ва католицьких філософів ЗДА.

Купіть цю книжку для себе чи своїх рідних. Того рода книжка не тратить ніколи своєї вартости, бо в ній кожний знайде наснагу життя та розуміння свого буття в світі, як теж славне доведення існування Бога св. Томи та багато іншого вартісного матеріялу, включно з сучасними філософічними напрямками.

Ціна $5.00

Замовлення з грошовим переказом („моней ордер") слати на адресу:
W. OLEKSIUK, 919 W. George St., CHICAGO, ILL. 60657, USA.

Спішіться з замовленням, бо наклад обмежений. Друкарням 25% знижки.

(Огол.)

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ГІРКІ ЧАСИ ГОСПОДАРСЬКОЇ КРИЗИ

В. ГАВРИШ

За перших кілька років праці в мойому іміграційному бюрі (1927-30 р.) я спровадив до Канади досить поважне число наших іміґрантів. Найбільше приїздило неодружених, деякі залишали в краю родину й приїздили тут, щоб заробити дещо гроша й відтак, поверталися назад до краю, або спроваджували родини до Канади й осідали тут на постійне. Деякі приїздили відразу зі своїми родинами й осідали на фармах.

З часом іміграційний уряд почав вимагати від тих людей, що приїздили до Канади, щоб вони складали кавцію. Від родин вимагали кавцію в висоті 700 — 1500 долярів й зобов'язання осідати на фармах і фармувати. Від декого вимагали навіть, щоб кавцію склав у краю в канадському консуляті, перед виїздом до Канади. Як іміґранти приїхали до Канади й знайшли фарми, їм гроші повертали й вони користувалися ними, щоб закупити, що було потрібно до фармування. Але деякі бралися на спосіб. Підуть на фарми й знайдуть собі фарму ,дадуть яких 100.00 дол. задатку й приходять до відділу кольонізації в іміграційному бюрі по решту грошей. Як дістане гроші, зовсім не йде на фарму, а залишається в Едмонтоні. Очивидно ,що його задаток пропадає, але він собі з того багато не робить. Шукає праці в Едмонтоні, а, як не знайде, їде на Схід та шукає праці в копальнях, де досить добре платили.

Для самітних, які не могли собі самі знайти праці, ми шукали на фармах. До того ми користувалися аґентами, які їздили по фармах й старалися знайти працю у фармерів для тих людей. Фармери вже не хотіли самі корчувати дерев та корчів на своїх фармах й брали до тої праці робітників, яким платили 40-50 долярів на місяць і давали ще харчі. А аґентам платив кольонізаційний відділ іміграційного бюра по доляровi за кожного робітника, для якого знайдено працю на фармах.

До 1930 р. не було труднощів підшукати працю для наших робітників. Але в 1931 р. зачалися труднощі. Фармерські продукти продаються за пів даром й фармери не брали робітників, бо їм робітники не поплачувалися, а до того вони й не мали чим платити. 1932 р. стало за працю зовсім тяжко. Всі робітники повтікали з фармів до міста й поголосилися на допомогу для безробітних („реліф"). Уряд виплачував допомогу тисячам безробітних. Тому, що їх було дуже багато, міська суспільна опіка давала допомогу в формі двох квитків на харч, кожний вартости 25 центів. Наші люде жили отим дворазовим харчуванням.

Але, за якийсь час, до міста почали голоситися деякі власники ресторанів з пропозицією ,що вони будуть давати два рази денно їсти за 25 центів. Першим зголосився чех-Фердик. Скоро за ним пішли й деякі інші власники ресторанів: С. Васильовський, Дж. Леський, В. Шпіль та другі, що старалися дістати бодай декого на харч до свого ресторану, щоб вдержатися ,бо, інакше ресторани світили пусткою.

Може бути троха дивно, як ті власники ресторанів могли давати так дешево харчі. Вони робили то в той спосіб, що ходили до фабрик м'яса („пекінг пленте") й купували дуже дешево різні відпадки, яких ті фабрики самі не продавали, ба навіть деколи викидали на сміття, як прим. свинячі голови, коровячі ноги ітд. Відтак йшли до пекарень й там закуповували увесь хліб, що стояв два або три дні й пекарні його не могли продати нормально, бо він був уже черствий. Бараболі та ярину купували майже даром у огородників, які були раді, що бодай щось дістануть за свою працю. В той спосіб ресторани могли давати безробітним два рази денно їсти за 25 центів.

В дещо кращому положенні, були одружені безробітні. Суспільна опіка давала їм квитки на заплату мешкання, на харчі, на молоко, а навіть раз у місяць на кінотеатр. Їм поводилося тоді навіть не надто зле. Як була нагода дістати якусь працю, та вони не дуже рвалися до неї, бо боялися, що стратять допомогу („реліф").

Уряд суспільної опіки завважив, що за допомогою приходять й деякі з тих іміґрантів, що забрали були гроші з кольонізаційного відділу іміграційного бюра на купно фармів, а в дійсности залишилися в Едмонтоні жили собі супокійно на допомозі суспільної опіки. Бюро суспільної опіки почало вести слідство й викривати тих безробітних, що мали бути на фармах. Уряд дав доручення тих безробітних депортувати туди, звідки вони приїхали.

Багато з них приходило тоді до мене й просили допомогти, бо вертатися не мали куди. Вони вдома попродали все, що мали, бо думали залишитися на постійне у Канаді. Я тоді звичайно йшов до відділу кольонізації в іміграційному бюрі, де був керівником добрий мій знайомий і добра людина МекКей, і просів його, щоб захоронив одного чи другого нашого чоловіка від депортації до дому.

Він звичайно давав 10 днів часу, щоб даний чоловік забрався з Едмонтону. Якщо не забереться, а буде дальше ходити за допомогою, то його депортують. Я кожному радив забиратися чимскоріше з міста на фарми, бо інакше буде біда. В той спосіб я врятував майже всіх, що до мене приходили за допомогою.

Але кілька родин таки депортували до Польщі. Здається, що то зроблено для постраху, щоб іміґранти додержували зобов'язання, яке взяли на себе. Тобто, як зобов'язалися осісти на фармі, то повинні були там сидіти. Багато з тих, які мусіли втікати з Едмонтону, відтак навіть були задоволені. На гомстеді було бодай що їсти. Навіть, як не мав нічого свого, то там були дикі птиці, заяці, кози, олені, лосі ітд. Вони пережили на фармах тяжкі часи господарської кризи, але, як вибухла війна, господарські продукти подорожіли, вони подораблялися й стали добрими господарями.

Та уряд хотів позбутися з міста й самітних безробітних, щоб не крутилися по місті. Давали їм по п'ять долярів на місяць і п'ять долярів фармереві, щоб його харчував. Багато безробітних з того скористало й пішли на фарми. Там, що правда, троха працювали, але зате мали незлий харч, чисте ліжко та здоровий воздух. Але не всі хотіли йти на фарми і не до кожного фармара. Нераз приїде фармер до міста й шукає за робітником споміж безробітних. Я закличу якогось безробітного й намовляю його, щоб їхав на фарму на працю. А він подивится на фармера тай нераз питається: „А ви пан з пана, чи в пана служите?" Фармар щось відбуркнув, але я вмішувався в розмову й переконував безробітного, щоб їхав на фарму працювати.

Звичайно наші безробітні йшли й фармери були з них задоволені, бо наші люде були працьовиті. Фармарі давали робітникам п'ять долярів, які їм давав уряд. Але були деякі, що ту п'ятку зразу пропивали й робітник працював лише за харч та тих п'ять долярів, що йому дав уряд до рук. Хоч в тому часі фармарка не поплачувалася, то фармарі вживали безробітних до корчування лісу на фармі й гарно повирабляли свої фарми, які відтак засівали збіжжям, як ціна на збіжжя поправилася.

Ті тяжкі часи були для всіх. Багато адвокатів, лікарів, купців та промисловців були в тому часі на допомозі суспільної опіки. Уряд навіть давав їм квитки на пальне („газоліну"), щоб мали за що поїхати по свою допомогу до бюра суспільної опіки. В мене теж не було тоді великих доходів. Я був щасливий, як заробив денно п'ять долярів. Вже було з чого заплатити за винайм мого бюрового приміщення та інші видатки та заплатити кошта прожитку собі й моїй дружині.

Багато робітників не хотіло вірити, що всюди так важко за працю. Вони сідали на поїзди, очивидно без квитків, й то на вантажні поїзди, бо на особові не могли дістатися, й їхали від одного кінця Канади на другий, шукаючи прац. Поїзди були обліплені безробітними, як дерево пчолами, що рояться. Але в цілій Канаді було те саме: брак якогонебудь зайняття, бо то був час важкої господарської кризи, що панувала в цілому світі.

7 - 11 квітня

ЦЬОГОРІЧНИЙ ПОКАЗ ЧОВНІВ ТА МОТОРІВ

Цьогорічний показ човнів та моторів до них відбудеться в днях 7-11 квітня на площі едмонтонської виставки (Едмонтон ексгибишен), тиждень скорше, як минулого року.

В минулому році виставку човнів та моторів оглянуло 95,000 осіб. Сподіються, що цього року виставка буде мати ще більший успіх, бо на ній, окрім човнів та моторів, буде показано багато інших речей.

Виставка буде приміщена в трьох будинках на виставовій площі.

(Огол.)

Закликають повернутися

До Бакенгемської палати Лондоні, Англія, листоноша щодня приносить листи та телеграми з Ленінграду від батьків студентки Марії Вовчок, що недавно залишила советську офіційну делегацію в Лондоні й попросила дозволу залишитися в Англії. Батьки студентки просять королеву вплинути на їхню дочку, щоб вона верталася назад до СССР, або щоб бодай пішла на розмову до советської амбасади.

Марія Вовчок рішуче відмовилася вертатися до СССР та не хоче говорити з представниками советської амбасади. Поліція припускає, що всі листи від батьків студентки є ділом советської політичної поліції КГБ.

Підозрівають українця

Голова жидівського документаційного центру у Відні С. Візенталь висунув заміт обвинувачення проти українця Івана Дмитровича Хробатина, мовляв, за німецької окупації України він був командантом поліційної частини, яка вбивала жидів. Запитаний про це репортерами канадських газет Хробатин сказав, що він не міг бути командантом ніякої поліційної частини, бо зовсім не знає німецької мови, що було конече потрібне для виконування того уряду. Не мав теж ніколи нічого спільного з убивствами жидів.

«Я ніколи на моєму віку не вбив людини, присягаю на це», сказав Хробатин репортерові вінніпезького щоденника «Фрі пресс».

Хробатин прибув до Канади після війни. Жив у Лондоні, Онт., а тепер працює сторожем у Ванкувері.

СССР МАЮТЬ СВОЇ БАЗИ В ЄГИПТІ

Американський сенатор Г. Джексон сказав, що він має певні інформації, що СССР має в Єгипті три летунські бази, з яких вилітають советські розвідчі літаки, що перелітають над ізраїльською територією. Советські бази є близько летунських єгипетських баз.

Джексон сказав теж, що єгипетський президент А. Садат побував недавно в Москві, де обговорював дальшу політику відносно Ізраїля, який не погодився відтягнути військо зі зайнятих територій.

JUBILEE
CLEANERS LIMITED
8710 - 118 Avenue

з приємністю подає до відома усім едмонтонців, що ми вже знову працюємо повним ходом. Почуваємо себе до милого обов'язку скласти нашу щиру подяку нашим довголітним кустомерам, які виявили своє довір'я нам в час, коли наша обслуга була зменшена наслідком пожежі.

А тих едмонтонців, які ще не користали з наших послуг фахового чищення одягу, запрошуємо спробувати наших послуг. Телефонуйте до нас на числа:

474-0233 або 477-8606

Спеціяльна знижка на нововідкриття!

УВАГА!

— ВІЙСЬКОВІ ОСОБИ
— ЛЕТУНСЬКІ КАДЕТИ
— МОРСЬКІ КАДЕТИ
— ЕДМОНТОНСЬКА МІСЬКА ПОЛІЦІЯ

ДАЙТЕ ВАШУ УНІФОРМУ ЗАБРАТИ, ВИЧИСТИТИ Й ДОСТАВИТИ ВСЬОГО ЗА $1.00

Пані! Грайте даром радієве бінго на радіостанції CFCW, де можете виграти тижнево до 100.00 дол. Картки для бінга можете дістати в наших водіїв ("драйверів"), або з нашого головного офісу, починаючи з понеділка.

Вава, Онт.: – похорон бл. п. Григорія Кузіва

(Допис подано спізнено по причині окремих обставин).

В четвер, 2 липня 1970 р. місцева українська громада в копальняному місті Вава, Онт., що лежить 145 миль від Су Сейнт Марі, Онт., при 17-ому шляхові на північ в напрямі Тондербей, почула сумну вістку, що того дня відійшов у вічність усім знаний і шанований піонер того містечка бл. п. Григорій Кузів. Покійний відійшов з цього світу на 86-ому році життя, несподівано, бо того самого дня захворів, його перевезено до місцевого шпиталю, де він й розпращався з цим світом.

Покійний Григорій народився в 1884 р. в селі Гумниська, пов. Теребовля, тоді Австрія, а тепер Західна Україна. Тут він провів свої молоді роки й тут навчився ковальського ремесла, яким займався ціле своє життя, в свойому рідному селі, а відтак у Канаді. Господарські відносини в тодішній Галичині були нелегкі й покійний Григорій вибрався 1908 р. до ЗДА шукати кращої долі. Там він довго не був, бо помер його батько й він, на прохання рідні, повернувся в рідне село, де небаром одружився з Теклею Гілевич. Він займався ковальством. Але не довго, бо вибухла перша світова війна й він мусів йти служити в австрійській армії. Воював він на різних фронтах, а на самому кінці на італійському, де його застав кінець війни й розвал австрійської імперії. По довгих пригодах й переживаннях він повернувся домів, де, по короткому відпочинку, пішов до Української Галицької Армії, з якою перебув усю її долю й недолю.

Після упадку української держави, життя в Галичині під польською владою було дуже важке, зокрема для кол. українських вояків, й тому покійний 1927 р. виїхав до Канади. То були часи господарської депресії й покійний працював на різних роботах, по різних канадських провінціях, щоб заробити який гріш, який він висилав додому на вдержання дружини та навчання дітей у школі. По короткому часі він спровадив свою дружину Теклю з сином Володимиром, а троє дітей залишилося в Гумниськах.

Коротко перед другою світовою війною покійний Григорій поселився в копальняному містечку Вава, Онт., як один із перших українських поселенців. Тут він прожив 35 років, з яких багато працював в свойому званні-ковальстві в копальні залізної руди, що є власністю залізної фабрики „Альгома стіл ко" в Су Сейнт Марі, Онт. В Канаді померла його перша дружина Текля й він одружився вдруге з односельчанкою-вдовою Анною з роду Кобялка.

Покійний був свідомим українським патріотом, з українськими здоровими політичними засадами, а притому глибоко віруючим християнином-католиком, як рівнож і його дружина Анна. Свої національні й релігійні почування він защіпив своїм дітям, які гідно продовжують діяльність та плекають переконання свого батька. На свою освіту, покійний був дуже інтелігентною й освіченою родиною. Він передплачував і читав кілька українських часописів, не жалів теж грошей на українські книжки, які також залюбки читав. До того в нього самого був поетичний хист до складання віршів та писання оповідань. Покійний надзвичайно цінив освіту й тому старався її дати своїм дітям.

Постійно турбувався долею України та тим, щоб українські поселенці, поза межами України, організувалися, дбали про освіту своїх дітей, посилаючи їх до високих шкіл, розбудовували свої економічні установи та вели розумну політику. То була, на думку, покійного, найкраща українська політика в вільному світі.

Дім покійного Григорія був гостинний для всіх відвідувачів, у першу чергу українців, а позатим й для всіх інших, що до нього заходили. З хати ніхто не

бл. п. Григорій Кузів

вийшов не будучи гостинно прийнятий. Таке ім'я мала хата покійного в цілому Вава. Покійний Григорій доказував свій патріотизм та любов до Церкви й своїми жертвами. Ще в 1951 р. він написав до головної канцелярії КУК, що „висилає 20.00 дол. на національний податок, а 1,000.00 дол. хоче дати на українські цілі і на якийсь український одноцентовий фонд, що існує в Канаді".

На потреби української католицької громади покійний дав 1,000.00 дол. й пожертвував площу під церкву, якщо будуть таку будувати. Під кінець свого життя покійний з дружиною Анною вислали жертву на видання „Історії Теребовельської землі" в Ню Йорку. Покійний ще діждався бачити цю книгу, дуже нею радів й радо її читав.

Покійного Григорія оплакують: троє дітей з першого подружжя, всі з закінченою вищою освітою; син Володимир в Вава, син д-р Мирослав Кузів у Европі та дочка Стефанія, зам. Борецька в Україні. Третій син Маріян, який студіював на університеті в кол. Польщі, а закінчив студії в Вилні, Литва, наслідком побуту в ворожих тюрмах, мав підірване здоров'я. Покійний батько був спровадив його з Польщі до Канади в 1959 р. Майже зовсім нездібний до праці, він жив у батька, де й помер в 1967 р.

Похорон покійного відбувся в вівторок, 7 липня 1970 р. у Вава, Онт. Похороном займалося похоронне заведення Бартом із Су Сейнт Марі. Похорон й заупокійну Службу Божу відслужив о. Николай Сірий, парох, який доїздить до Вава раз у місяць. Похорон відслужено в місцевій англійській церкві св. Моніки, бо невелика українська громада не має своєї власної церкви. Тлінні останки покійного зложено на місцевому цвинтарі, де похований теж його син Маріян. В похороні взяли численну участь: родина небіщика, приятелі й знайомі покійного з Вави та Едмонтону, Алта; внуки небіщика Леся і Кенні Качмар з їхньою донею, правнуком покійного з Едмонтону; на похорон приїхали теж: Анна Обуховська і її одружений син Еміліян — свати небіщика. З Вінніпегу була на похороні родина дружини небіщика Анни Кузів — Славка й Іван Галюк, Михайло й Єлисавета Кобялка і Йосиф Гілевич. З Су Сейнт Марі, Онт., був на похороні односельчан покійного Франко Чоп з дружиною й п-і Евгенія Дирик.

Численну участь в похороні взяли українці з Вава, між якими годиться згадати односельчан покійного, що їх він, по другій світовій війні, спровадив з Німеччини до Канади Мирослав та Ірена Понятишин та багато людей інших національностей.

Після похорону дружина покійного з сином Володимиром та його дружиною Володимирою Кузів запросили о. Н. Сірого та місцевого римо-кат. священика о. Фр. Трембелея, як теж всіх учасників похорону місцевої католицької домівки на поминальний обід, який помогли приготовити місцеві українські пані.

Родина покійного: син Володимир з дружиною й прочі члени родини склали жертву на українську пресу, з чого переслано 20.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо. Нехай Всемилостивий Господь прийме душу покійного Григорія до Свого царства, а канадська земля, що прийняла його тлінні останки, нехай буде йому легкою. Вічна йому пам'ять.

Подав приявний на похороні, приятель і краян покійного Н. С.

Летбридж, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ДМИТРА МИЦИКА

Прийнявши Найсв. Тайни, після короткої недуги, відійшов до Небесного Вітця, в дні 7-го лютого 1971 р. бл. п. Дмитро Мицик, мешканець Летбридж і парафіянин української католицької церкви св. Володимира. Покійний прожив 60 літ, з того 23 в Летбридж.

Покійний Дмитро народився 31-го жовтня 1910 р. в селі Синевідську Вижнім, у великій родині (ще шістьох братів — двох з них Михайла і Омеляна розстріляли большовики). Покійний Дмитро закінчив сім кляс народньої школи у рідному селі, а опісля промислову школу. Ще з молодих літ брав участь в церковному і громадському житті. Співав в церковному хорі, належав до т-ва „Відродження" і був членом ОУН. Через деякий час займав провідне становище в районовому проводі ОУН.

В 1938 р. покійний Дмитро одружився з Іриною Івасиків. Їх супружжа Господь поблагословив дітьми Олесем і Марією.

В час упадку польської влади над західною частиною України, покійний Дмитро брав участь у організації УПА. В 1944 р. опустив з родиною рідний край, а в 1948 р. прибув до Канади та оселився на стало в Летбридж, Алберта.

Від першого дня побуту в Летбридж, покійний Дмитро включається в церковне і громадське життя громади. Він, разом з другими, є між першими організаторами будови власної церкви св. Володимира, для якої не жалів ні гроша, а тим більше фізичної праці.

Покійний, разом з дружиною, працювали тяжко, щоб своїм дітям дати університетське образування. І, коли здавалося, що після тяжких зусиль, можна буде в спокою провести решту життя, приходить 7-го лютого, коли Господь кличе Дмитра до дому по належну заплату. Сумна вістка про смерть Дмитра потрясла усіми, що його знали. І зменшилася маленька громадка до ще меншої.

Парастас відслужив в понеділок, 8-го лютого у похоронному заведенні о. М. Дядьо, в заступстві о. радника Сивенького, пароха церкви св. Володимира, що саме тоді перебував у шпиталі після операції.

Св. Літургію відслужено в церкві св. Володимира, 9 лютого. Після св. Літургії і панахиди, відвезено тіло покійного до Калгари, до літака, звідки перевезено його до Торонта. Супроводжали тіло покійного дружина Ірина і шваґер Мирослав Івасиків з Торонта.

В час парастасу і св. Служби Божої гарно співали друзі покійного під проводом п. Михайла Вітик, місцевого церковного півця. В час парастасу і після св. Літургії промовляв над домовиною покійного о. М. Дядьо, який знав покійного Дмитра через останніх 14 літ. Покійний був спокійної вдачі, ходив до церкви, помагав співом і працею. Разом з іншими виступав, як хорист на власних і чужих імпрезах в хорі, в радіо, телебаченні, а передовсім у власній церкві. Покійний належав до Ліги Визволення України, відділ у Летбридж.

Після похоронних відправ, родина запросила всіх в церкві на тризну до готелю Маркус. В час тризни промовляв п. Мирослав Івасиків, та о. Микола Дядьо.

В Торонті, в дні 10-го лютого ранком відправив папанахиду над тілом покійного у похоронному заведенні о. канцлер Р. Даниляк, після чого приведено тіло до катедри св. Йосафата. В катедри відправив парастас, співану св. Службу Божу і панахиду Преосв. Кир Ізидор, торонтонський єпископ, в сослуженні о. митрофорного П. Хомина, канцлера о. Р. Даниляка і о. О. Гошуляка. Проповідь виголосив Преосв. Кир Ізидор. У своїй, проповіді згадав Преосвященніший про неминучу для кожного річ, а саме про смерть, згадав про добрі діла покійного і про його готовість послужити своїй церкві і свойому народові. Після останнього прощання тіло покійного перевезено на цвинтар „Парк Лави" до спільного родинного гробівця. Хоч день був холодний, поважне число родини, і знайомих зібралося на цвинтарі, щоб віддати останню прислугу покійному. Запечатав гріб Преосв. Кир Ізидор разом з присутніми священиками. Останнє слово над домовиною покійного виголосив Стефан Мицик, вуйко покійного. Після похоронних обрядів, відбулася тризна в честь покійного, в домі шваґра Мирослава Івасиків. Страви поблагословив Преосв. Кир Ізидор, а слово подяки від родини зложив п. Мирослав Івасиків.

Нехай спочиває покійний Дмитро Мицик в канадській землі; нехай Господь Бог дасть його душі небесне царство і між нами нехай лишиться пам'ять про покійного на довгі часи.

ПОДЯКА

Дружина Ірина, діти Олесь і Марійка, родина Івасиків і Кордюків в Торонто, братя в Україні, брат Микола в Шікаґо — складають найщирішу подяку Їх Преосвященству Кир Ізидорові, о. митрофорному П. Хоминові, о. канцлерові Р. Даниляковi, о. О. Гошуляковi, о. М. Дядьо, п. Михайлові Вітикові, і всім присутнім на парастасах, похоронних Службах Божих та всім що пожертвували на Служби Божі. Нехай Господь усіх нагородить, а покійному Дмитрові дасть небесне царство.

На „Українські Вісті" родина склала $10.00. За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Вох, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА СМЕРИЧИНСЬКОГО

В дні 19. грудня 1970 р. по близькій і дальшій околиці скоро розійшлась сумна вістка, що ненадійно відійшов із цього світа на 76-ім році трудолюбового життя бл. п. Іван Смеричинський. Покійний народився 8 жовтня 1894 р. в Пробіжній, Західна Україна. В 1902 р. приїхав до Канади 8-літним хлопцем з ріднею. Він належав до дійсних канадських піонерів, бо все своє життя присвятив Канаді. В тих часах особливо в околицях Вох не було вже добрих гомстедів із урожайною землею для наших поселенців. Та батьки покійного не хотіли відлучатися від своїх краянів та їхати в інші сторони, але рішилися взяти ті гомстеди, що ще не були зайняті. Вони були вдоволені волею і демократичними порядками, яких бракувало в родинних сторонах.

Покійний вже в молодих літ зазнав усіх невигод і поневірювань, і через те був наскрізь загартований до твердого піонерського життя, до трудів і праці так у приватному як і суспільному житті. Він належав до родини глибоко віруючої й ті релігійні прикмети додавали йому сили та відваги в поборюванні всіх трудощей в туземному житті, так що він ніколи не зневірювався у своїх планах, покійний відзначувався сталим характером. За те його любили і мав він багато приятелів, котрі його відвідували в старечім віці.

Він належав до основників української католицької парафії Успення М. Б. у Вох, а відтак і до будівельного комітету першої церкви в тій околиці. Він не тільки словами, але головно тяжкою працею та жертвами давав примір та заохоту іншим, стягав дерево на будову кіньми або й на плечах із неприступних місць у лісах а відтак то дерево чистив і обтісував топором, щоб було придатне на будову церкви. З часом, коли та церква вже постарілася і була замала для вірних у тій околиці, а парафіяльний заряд приступив до будови, нової, великої церкви, він і тоді часто підпомагав їх своїми жертвами та працею, майже щороку ходив із колядою та радо служив при інших імпрезах не тільки церковного, але теж загально народного характеру. Можливо тому покійний вимолив собі в Бога ласку легкої смерти, — не наприкрувався ні рідні, ні знайомим, ані навіть шпитальній обслузі, помер незамітно в кімнаті. 22 грудня 1970 місцевий душпастир із Редвотер із дяком п. Я. Боднаром із Федора відслужив заупокійну Службу Божу, похорон та сказав пращальне слово. Помимо великого зимна і тяжкої

бл. п. Іван Смеричинський

зими всі парафіяни навіть із дальших околиць прибули, щоб улюбленому піонерові околиці Вох віддати послідну прислугу.

В глибокому смуткові покійний залишив 5 дітей, Сильвестра на господарстві в ок. Вох, Петра в околиці Росінгтон на господарстві, Володимира і Александру зам. Гауґ в Едмонтоні та Джін зам. Смок в околиці Вох, — 15 внуків і 3 правнуки. По похороні всі приявні зібралися в залі під церквою на перекуску, підчас котрої на заклик п. Ст. Зілінського зібрано на прес-фонд „УВістей" 18.25 дол. — За жертву всім щиро дякуємо, а покійному Іванові Смеричинському нехай канадська земля, що він уній спочив по трудах, нехай буде легкою.

Рідня помершого рівнож щиро дякує душпастиреві, дякові та хористам за відслуження похоронних відправ, похоронному заведенні з Вестлок і тим що несли тіло за вмілу та добру прислугу, всім приявним за пожертви на заупокійні Служби Божі та на квіти, за молитви та за всю потіху і розраду в нашому смуткові.

Син і дочки, внуки і правнуки

Срібний подружий ювілей в Саскатуні, Саск.

СТЕПАНА И АННИ КУЗЬМА

Степан і Анна Кузьма

В п'ятницю, 16-го жовтня 1970 р. відбулося в Саскатуні родинне свято, а саме 25-річний ювілей подружжого життя п-ва Степана і Анни Кузьми. Їхні діти: дочка Леся і син Зенон, при співучасти та допомозі добрих приятелів п-ва Я. Сиваника влаштували їм справнє торжество.

Того вечора в катедральній церкві св. Юрія: о. прелат І. Олійник, о. декан П. Криворучка, о. радник В. Івашко та о. радник М. Будз, парох Вонда, Саск., відслужили Молебень в наміренні ювілятів. В часі Молебня співав катедральний хор під орудою Св. Чепиги. По Молебні всі гості перейшли до парафіяльного Дому молоді, де відбулося святочне прийняття.

Як заля заповнилася гістьми, тоді до залі впроваджено ювілятів із дітьми, з дружкою та дружбою. За головним столом засіли обоє ювіляти, дружка п-і Мазур із Судбури, Онт., дружба п. Олесь Загорода з Вінніпегу, чотирьох священиків, брат ювілята п. Гр. Якимів з Вінніпегу та представники Організацій Визвольного Фронту.

Господарем прийняття був п. Я. Сиваник, добрий приятель п-ва Кузьмів, що дуже вміло перевів той вечір. На початку прочитано телеграфічні привіти, а між тими телеграму від родини з України та привіт від Блаженнішого Йосифа з Риму. Відтак складали привіти: п. В. Шарко, голова відділу ЛВУ та п. М. Бойчук,булавний Юного СУМ-у.

Про працю ювілятів на національному та релігійному полі говорив о. радник В. Івашко. Він теж переказав коротко історію ювілятів, яких добре знає та з якими він співпрацює. П-і Анна є заступницею голови Об'єднання Жінок ЛВУ, а п. Степан є культурно-освітним референтом відділу ЛВУ, головою Батьківського комітету Юного СУМ, членом катедрального хору та членом дирекції Кредитової спілки „Нова громада" в Саскатуні. Тож не диво, що в ювілейному бенкеті взяло участь поверх 400 осіб.

Після вечері передано ювілятам гарні дарунки. Перший дарунок передала їм їхня доня Леся, а наймолодша доня Люба привітала батьків з їхнім ювілеєм та подякувала їм за гарне виховання від імені сестри Лесі, братів Зенона й Богдана та шваґра Євгена. Опісля п-і Розалія Сиваник і Михайло Леочко передали дарунок від усіх учасників прийняття. П-і Катерина Загорода передала дарунок від своєї родини. Та найбільшою приємністю для ювілятів були дарунки з рідної землі — з України, які прислала родина ювілята зі Львова. Від себе та своєї родини передав дарунок теж брат ювілята Григорій з Вінніпегу. Між приявними були м.і. п-во Мазури з Судбури, Онт., п-во Катерина і Олесь зі своїми донями з Вінніпегу та брат Григорий Якимів з Вінніпегу.

Ювілят подякував сердечно за всі побажання та гарні дарунки та росказав, як він двадцять п'ять років тому звінчався в Німеччині з Анною, де їх вінчав німецький священик. А тепер, 25 років пізніше Молебень з нагоди їхнього 25-річчя служило чотирьох священиків. Колись вони були незнаними людьми, а сьогодні в Саскатуні, де вони ведуть власний ресторан, їх знають майже всі саскатунські українці, серед яких вони тішаться загальною пошаною. Після офіційної частини відбулася забава з танцями, що протягнулася до пізної ночі.

Слідуючого дня п-во Кузьми запросили на прийняття до свого ресторану гостей споза Саскатуну та тих, що помагали перевести їхнє ювілейне прийняття, щоб в той спосіб подякувати їм за їхній труд.

На прийнятті не забули теж і за українську пресу. На заклик п. М. Бойчука переведено збірку на пресу, що з неї передано 25.00 дол. на „Українські Вісті", а решту на „Гомін України" та „Крилаті".

Під кінець прийняття п. Кузьма подякував усім за участь в прийнятті ,а тим, що приготовили прийняття, за їхній труд. П. М. Бойчук подякував жертводавцям за жертви на пресовий фонд.

П-ву Степанові та Анні бажаємо діждати в доброму здоров'ю золотого подружого ювілею та провести дальше життя, за Божим благословенням, в щастю здоровлю ще многі і благі літа.

М. Б.

Річна передплата «У.В.» – тільки $5.00

ELIK'S BOTANIC HERBS

Лікування зелами у виді порошку. НЕ ТРЕБА ВАРИТИ — НІ ЗАНУРЮВАТИ В РІДИНУ. Приготовані реєстрованим аптикарем. Вони принесуть знамениті вислідн. Вони помагають просувати отруйні збиті відходи з системи травлення, діють на печінку і побуджують жовчеві соки, що спричиняють правильне випорожнювання кишок. Вони мабуть, централізують СЕЧОВІ КВАСИ І ВАПНЯНІ СОЛИ, які засмічують невтралізують СЕЧОВІ КВАСИ і спричиняють тугість, опухнення, болі та хоробливість.

Без різниці, як ви застарі, або як знеохочені, спробуйте за всяку ціну цього лікування зелами, які принесли полегшу у вище згаданих недугах багатьом терплячим.

Ціни: $2.50 і $3.50

ELIK'S DRUG STORE
Dept. UW
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО В ЕДМОНТОНІ
бюро подорожі "БЛЮР"
репрезентує Іван ВОРОБЕЦЬ-КАРПАТСЬКИЙ
в приміщеню „Вікторія Рілестейт Лтд."
10824 - 97 Ст., Едмонтон, Алберта
биз.: 422-0770 — Телефон — рез.: 439-6589

- Організує всякого рода подорожі по всьому світі
- Спроваджує рідних на постійне перебування, або на візити
- Продає квитки на всі літунські, корабельні та автобусові лінії
- Завірює всі особисті документи

СВІЙ ДО СВОГО! СТАРІ РАДИ! ДО СВОГО ЙДИ НА ПОРАДИ!